UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708
RETURN REQUESTED
Річна передплата в Канаді — $5.00
Окреме число: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

21 ТРАВНЯ, 1970.
Число № 21
тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLII VOL. XLII
MAY 21, 1970.

Ґордон Тейлор – міністер молоді

Дотеперішнього альбертського міністра шляхів Г. Тейлора, який відмовився йти до Оттави на заступника міністра транспорту, прем'єр Г. Стром іменував міністром справ молоді. Стром пояснив, що дотеперішній міністер справ молоді Г. Кларк має міністерство освіти, яке забирає йому дуже багато часу й праці, завдяки тому він просив звільнити його від міністерства молоді. А міністер Тейлор цікавився справами молоді й тому надається на цю посаду.

—o—

КОСИҐІН ПІДТВЕРДЖУЄ:

У Єгипті є сов. пілоти

На недавній пресовій конференції в Москві совєтський прем'єр А. Косиґін, на запит журналістів, відповів, що «СССР має умову з єгипетським урядом, на основі якої в Єгипті перебувають совєтські військові дорадники. Їхнім завданням є допомагати Єгипетській республіці в боротьбі проти ізраїльських напасників». Косиґін не сказав, скільки совєтських військовиків є в Єгипті. Европейські фахівці припускають, що їх є бл. 6,000. Вони ведуть вишкіл єгипетських вояків в орудуванні совєтською зброєю та військовим знаряддям, а теж мають боронити єгипетської території, зокрема станиць для вистрілу ракетних бомб радарових станції, і керувати бойовими оборонними літаками на території Єгипту.

Ізраїльський уряд заявив, що з уваги на те, що в Єгипті є совєтські військові пілоти та інші військовики, ізраїльські літаки не будуть запускатися в глибину Єгипту, щоб не попасти в бій з совєтськими вояками. Зате будуть боронити становищ на єгипетсько-ізраїльському кордоні, головно вздовж Суезького каналу, що є часто місцем боїв між ізраїльськими та єгипетськими літаками.

КОЛ. АМЕРИКАНСЬКОМУ ПРЕЗИДЕНТОВІ Г. Труменові сповнилося 86 років. За ним — автомобіль із числом 5-7-45. Це дата капітуляції Німеччини: 7 травня 1945 р., що сталося за влади Трумена.

Бурхливий травень у ЗДА

РОБІТНИКИ ПРОТИ СТУДЕНТІВ

Рішення президента Р. Ніксона віслати американських вояків до Камбоджі викликало бурю протестів у ЗДА. Протести проводять головно студенти. Вони не лише влаштовували демонстрації, а й палили університетські будинки, нищили університетське майно та атакували поліцію і «національну ґвардію» (міліцію), яких закликало боронити порядку. В час сутичок між демонстрантами й поліцією згинуло чотири студенти від куль ґвардистів, що викликало чергову бурю протестів проти президента, уряду та війни у В'єтнамі й Камбоджі. Протести охопили кількасот американських коледжів та університетів, де до протестів долучаються деякі професори.

Президент Р. Ніксон покликав дорадників для справ молоді з-поміж президентів університетів й відбув наради з президентами кільканадцятьох більших університетів. Різні дорадники президента також відбувають розмови з провідниками протестуючих студентів та стараються їх успокоїти. Президент Ніксон повідомив, що, згідно з його заповідженням, деякі частини американських військ уже залишили Камбоджу, а решта вийде до кінця травня. Одначе ні запевнення президента, ні переговори його дорадників із провідниками демонстрантів не дають бажаних вислідів.

У кількох американських містах знову дійшло до сутичок між демонстрантами й робітниками, які стають в обороні президента і б'ють демонстрантів. Між робітниками є такі, які самі воювали давніше в американській армії, а тепер мають синів у В'єтнамі. Вони б'ють демонстрантів, які палять американський прапор. А становище президента виправдують тим, що він краще знає, як демонстранти, що треба робити.

Багато демонстрантів протестувало у президентів робітничих юній проти виступів робітників і просили впливати на робітників, щоб не нападали на демонстрантів. Президенти юній відповіли, що вони безсильні проти відрухових вчинків робітників, які не можуть дивитися спокійно, як демонстранти палять державний прапор і виступають проти уряду. Провідники юній заявили одночасно, що юнії офіційно не займають ніякого становища відносно війни в Камбоджі чи В'єтнамі і не можуть заборонити робітникам виступати в обороні президента чи проти війни в В'єтнамі.

Один робітник пояснив поступування робітників супроти демонстрантів так: „Може бути, що студенти мудріші за нас, але вони не мають права палити наших будинків. Ми любимо наш прапор. Ми любимо нашу країну. Якщо вони нищать прапор, вони нищать наш спосіб життя".

До студентських заворушень дійшли заворушення американських мурінів, яких 8 застрілено минулого тижня. Двох студентів убито в Джексоні, Місс., а шістьох мурінів застрілено в час нищення крамниць в Авґуста, Джорджія.

ЗДА переживають цього року дуже бурхливий травень.

—o—

У Камбоджі знайдено великі склади зброї

Американські та південновєтнамські вояки, які ввійшли на територію Камбоджі, знайшли величезні припаси зброї, амуніції, ракетних бомб, гармат, ліків та харчів Там здобуто 4,793 крісів, 790 мінометів, три й чверть мільйонів набоїв до звичайних та машинових крісів, 7,285 ракетних бомб, 124 вантажні автомобілі та понад 2 мільйони фунтів рижу.

Більшість зброї совєтського та китайського походження, хоч дещо походить з Англії і ЗДА.

Як виходить зі звітів американського та південновєтнамського командування, північновєтнамські та в'єтконґські вояки не сподівалися нападу й сиділи спокійно в підземних бункрах та сховищах, де також зберігали свої припаси. Ці сховища розміщені на просторі більш як двох квадратових миль у промірі. Напад американських та південнов'єтнамських вояків був такий несподіваний, що північнов'єтнамські вояки залишили свої становища, не скінчивши їсти обіду.

—o—

КАНАДСЬКОЇ УЧАСТИ НЕ ЗГАДУЮТЬ

Найновіше число совєтського журналу «СССР сьогодні», що його англійською мовою видає совєтська амбасада в Оттаві, вичисляє, хто причинився до перемоги над нацискою Німеччиною. Між тими є: армії СССР, американська французька та повстанчі організації в окупованих країнах. Про участь Канади в минулій війні зовсім не згадано.

СПРАВА ОБ'ЄДНАННЯ СТЕПОВИХ ПРОВІНЦІЙ

Алберта не хоче спілки з іншими

На конференції представників трьох степових провінцій та федерального уряду в Летбриджі обговорювано можливість об'єднання трьох степових провінцій — Манітоби, Саскачевану та Алберти — в одну степову провінцію, що значно зменшило б кошти адміністрації. Албертський прем'єр Г. Стром, який брав участь у конференції, заявився проти об'єднання, мотивуючи своє становище тим, що Алберта з такого об'єднання нічого не скористає, тільки стратить.

Алберта, казав Стром, має багато природних багатств, і її мешканці можуть жити краще без об'єднання з іншими провінціями. Якщо б Алберта об'єдналася зі Саскачеваном та Манітобою, які бідніші, Алберта мусіла доплачувати із своїх прибутків на вдержання тих провінцій. Якби Алберта злучилася з Британською Колюмбією, то, певно, скористала б з такої злуки.

Заява Строма вразила деяких представників Манітоби та Саскачевану, які казали, що вони почували себе, як "бідні кревняки" одної родини.

Прем'єр Британської Колюмбії Беннет заявив, що для Британської Колюмбії немає інтересу об'єднуватись з Албертою.

—o—

Прем'єр П. Трюдо подорожує

У неділю, 10 травня канадський прем'єр П. Трюдо почав свою 19-денну подорож до країн, що лежать над Тихим океаном. Досі Трюдо відвідав Нову Зеляндію і Австралію. Перед ним — ще відвідини Маляйзії, Сінґапуру і Японії, де 27 травня візьме участь у святочному "Канадському дні" на «Експо-70» в Осаці.

Ціллю 27,000 милевої подорожі є «нав'язання приязних відносин з країнами, які Трюдо відвідуватиме, та обмін думками на біжучі питання, зокрема щодо справи нав'язання дипломатичних зв'язків з комуністичним Китаєм, що його хоче реалізувати Канади».

У Новій Зеляндії і Австралії прем'єра Трюдо вітали приязно й сердечно. Розмови заторкали не лише вищезгадані справи, але й справу американської війни в Камбоджі, торгівлі між Канадою і даними країнами ітд. З Трюдо поїхало 20 фахівців з різних міністерств, які можуть дати потрібні інформації в час розмов. Між ними є президент компанії Атомової енергії Канади Й. Грей, бо Нова Зеляндія й Австралія планують будувати атомові фабрики й можуть бути зацікавлені купном машин до тих фабрик та т.зв. тяжкої води.

Свою подорож Трюдо відбуває військовим реактивним літаком «Боінґ-707». Чотири такі літаки Канада купила недавно за суму 56 мільйонів долярів. Літаки призначені для перевозу вояків, через те для Трюдо та його дорадників треба було вставити окремі сидження та лавки. Трюдо користується літаком лише в цій подорожі, після чого його буде передано знову канадським воякам.

Прем'єр зразу хотів, щоб він та його дорадники летіли звичайними пасажирськими літаками, щоб не робити зайвих видатків, але потім дався переконати, щоб користуватися військовим літаком.

Тому що літаки щойно недавно доставлено з фабрики, в літаку Трюдо є подвійна залога: одна військова, яка провадить літак, а друга з фабрики, яка має за завдання показати канадським пільотам та обслузі, як провадити літак.

—o—

Кепський бізнес із «Бонавентурою»

Багато шуму в Оттаві наробила справа канадського літаконосця «Бонавентура».

В 1966 р. міністерсво оборони вирішило, що того літаконосця треба перебудувати та закласти на ньому модерну техніку. Первісний кошторис перерібки був затверджений на 8 мільйонів долярів. Згодом виявилося, що кошти багато вищі. Дійшли вони до більше як 17 мільйонів. Після закінчення перебудови вирішено, що Канада не потребує літаконосця «Бонавентура», тим більше, що те судно взагалі застаріле. Продали його на злом. За це уряд дістане аж пів мільйона долярів.

У федеральному парляменті відбулася велика дебата, хто завинив, що так багато заплачено за перебудову і чому загалом той корабель перебудовувано, як він Канаді непотрібний. Дебата не довела ні до чого, бо за таке «господарство» відповідає більше урядників, і то не лише міністерсва оборони.

—o—

ІЗРАЇЛЬ МАЄ НОВУ МОДЕРНУ ЗБРОЮ

З нагоди відзначування 22-річчя існування Ізраїля, міністерство оборони тієї держави виявило, що ізраїльська армія має нову зброю власного виробу. М. ін. Ізраїль виробляє власні танки, схожі до совєтських типу «Т-55», що їх СССР постачає Єгиптові. Ізраїльські танки озброєні 105-міліметровою гарматою англійського виробу; вживають оливи Дізеля, замість бензини, яку Ізраїль мусить щадити.

Дальшою зброєю ізраїльського виробництва є 90-міліметрова протитанкова гармата, яку можна монтувати на звичайному вантажному автомобілі і повертати у всіх напрямах.

Ізраїльська ракетна бомба «Ґабріель», яку вистрілюють з корабля, так удосконалена, що навіть американське міністерство оборони нею зацікавлене і хоче її купити. Ракета «Ґабріель» може бути озброєна атомовою бомбою.

—o—

НАПАД ЖІНОК НА ФЕДЕР. ПАРЛЯМЕНТ

31 молода жінка, які були на ґалереї для публіки в час засідання парляменту, зробили галасливу демонстрацію, домагаючися зміни закону про добровільне зігнання плоду. Коли парляментарна поліція хотіла їх усунути з ґалереї, виявилося, що жінки поприв'язували себе ланцюхами до крісел і взаємно, так що їх годі було рушити. Спікер Л. Лямуре не мав іншої ради, тільки перервати засідання парляменту, поки поліція забере жінок з ґалереї. Ті далі вигукували погрози на адресу міністра Дж. Турнера, який день передше не хотів з ними говорити про зміну закону.

—o—

Коротκі вістки

* **У Манітобі** зростає число годівців худоби. Минулого року було їх 3,503, а 1968 р. всього 1,726. Майже 90% годівців мають менше як 100 штук худоби.

* **Міністерство** закордонних справ в Оттаві відвідав ізраїльський міністер закордонних справ Абба Ебан. Центральний будинок федерального парляменту, де приміщене міністерство, був замкнений навіть для послів. Перед парляментом 25 ливанців робило мирну демонстрацію проти Ебана.

* **Міністерство** рільництва в Оттаві вважає, що в 1973 р. в Канаді повинно бути засіяних збіжжям не більше як 15 мільйонів акрів. В 1969 р. було під збіжжям 22 мільйони акрів.

* **У зв'язку** зі зростом торгівлі між Канадою і Японією канадський «Роял бенк» відкрив свій відділ у столиці Японії Токіо.

* **У місяці квітні** число безробітних зросло на 2,000 до 544.000 осіб, або 6.6% усіх працюючих.

* **«Роял бенк оф Кенада»** скасував оплату 15 центів за зміну чеків, виставлених в іншій місцевості. Припускають, що й інші банки зроблять так.

* **У 1969 р.** Канада спровадила понад 100 мільйонів фунтів волового м'яса, втроє більше, як у 1968 р. М'ясо спроваджувано з Нової Зеляндії та Австралії.

* **Англійський прем'єр** Вілсон проголосив вибори до англійського парляменту на 18 червня ц.р. Вілсон сподівається, що його лейбуристська партія переможе.

* **ЗДА продали** минулого року 93 мільйони фунтів м'яса, головно свинини. З того 44% м'яса купила Японія, а понад 40% — Канада.

* **Плем'я** американських індіян Семіноле дістало від американського уряду понад 12 мільйонів долярів за 30 мільйонів акрів землі, які від них забрано на Флориді 150 років тому. Сьогодні вартість тієї землі далеко більша.

* **У судні,** що їхало з Мехіко до Каліфорнії, американська поліція знайшла пів тонни наркотики «маруана», вартости одного мільйона долярів. Арештовано вісім осіб.

* **Цього року** в північній частині Атлантійського океану, на узбережжі Канади та Норвегії, вбито 250,000 тюленів.

* **Індійський** парлямент вирішив відібрати пенсії 279 індійським князям, які 1947 р. прилучили свої князівства до індійської держави. Князі діставали річно разом шість й пів мільйона долярів.

* **Франція** зірвала водневу бомбу на острові Муруроа Атолі, 450 миль на північний схід від острова Таїті. Там цього року мають зірвати ще 8 водневих бомб.

* **Міжнародний** олімпійський комітет вирішив, що літні олімпійські ігри 1976 року відбудуться у Монреалі. Про те старалися також СССР і ЗДА.

* **У Ґрацу,** в Австрії, засуджено на 5 років тюрми кол. члена нацистської формації „СС" за злочини, вчинені в час німецької окупації в Польщі.

* **У Західній Німеччині** розбився 120-ий реактивний бойовий літак „Старфайтер", збудований у ЗДА. Пілот згинув. Досі згинуло 56 німецьких військових пілотів у летунських катастрофах.

* **Бл. 600 мільйонів** людей у світі хворіє на постійний біль голови. Хоч на досліди над болем голови видається багато грошей, досі не знайдено успішного лікарства проти цього болю.

* **Після випуску** китайського сателіта, індійський прем'єр п-і Ґанді заявила, що Індія мусить мати власну атомову бомбу, хоч це коштує великі суми грошей. Цього вимагає географічне положення Індії, сказала вона.

* **У Берліні** представники ЗДА, Англії та СССР мали нараду у справі унормування подорожей до Берліну крізь Східну Німеччину, де постійно задержують подорожніх, та у справі дозволу мешканцям західного Берліну відвідувати східний Берлін.

* **Японія,** що колись спроваджувала масло та інші молочні продукти з-за кордону, збільшила настільки кількість молочних корів, що покриє все запотребування в Японії, ще й може продавати іншим молочні продукти.

* **Совєтські колгоспи** запізнилися з весняними засівами. До 15 травня засіяно 170 мільйонів акрів; торік до того часу засіяно бл. 183 мільйонів акрів.

* **СССР купує** в Алберті 630 штук худоби раси Герефорд. Представник годівельників расової худоби заявив, що СССР платить за худобу таку ціну, якої годівельники жадають.

Ізраїльські вояки на території Ливану

Великий відділ ізраїльських військ бл. 2,000 вояків та 100 танків із піддержкою летунства, 12 травня зайняв прикордонну територію Ливану, звідки члени палестинських терористичних організацій нападали на Ізраїль. На просторі 45 квадратових миль, що зайняли були ізраїльські вояки, згинули 30 членів терористичних організацій, а 15 попали в полон. В час нападу ізраїльські вояки знищили табори терористів і збили три сирійські літаки совєтського виробництва типу МИҐ 17.

Зайняття ливанської території ізраїльським військом викликало гостру дискусію в ОН, куди Ливан заскаржив Ізраїль. Члени Ради Безпеки зажадали від Ізраїля негайно звільнення ливанської території та засудили ізраїльський наскок.

Ізраїльський уряд повідомив ОН, що ізраїльські вояки вийшли з ливанської території на чотири години перед рішенням ОН, після 36-годинної окупації. Засуду ОН Ізраїль не прийняв до відома.

—o—

ЯКЩО БУДЕ ПОШТОВИЙ СТРАЙК...

Від кількох тижнів поштові працівники погрожують страйком, якщо уряд не сповнить їхніх домагань про підвишку заробітної платні, забезпеку праці та покращання умовин праці. Досі переговори між представниками федерального уряду та поштових працівників не дали бажаного висліду. Тепер поштарі та сортівники листів (27,000 осіб) проводять загальне голосування, чи страйкувати, чи ні. Від висліду голосування залежатиме, чи буде страйк.

Від висліду голосування залежатиме також, чи «Українські вісті» виходитимуть, чи ні. Якщо буде поштовий страйк, не будемо видавати газети, бо й так не зможемо її доставити нашим передплатникам. Високі поштові оплати за пересилку і відсутність оголошень на той час занадто здорожать кошт видавання газети в час страйку.

Якщо «Українські вісті» через страйк не вийдуть, то нашим передплатникам продовжимо їхню передплату на стільки тижнів, скільки газета не вийде.

Видавництво "УВісті"

Понад 200 совєтських кораблів та підводних суден виїхали на Атлантійський океан. Світлину цього совєтського крейсера на Північному морі схопила голляндська фльота.

ПОМИНКИ НА ЦВИНТАРЯХ В ЕДМОНТОНІ

Поминки на католицькому цвинтарі св. Йоакима будуть в неділю, 7 червня, о год. 2-ій пополудні.

Поминки на українському цвинтарі св. Михаїла відбудуться в неділю, 14 червня, о год. 2-ій пополудні.

ЗА ЖИТТЯ ТА ВИВЕРШЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ (1)

Бути або не бути

д-р Михайло МАРУНЧАК

Скорочений текст доповіді, виголошеної в Едмонтоні

Журба за долю Церкви нашого народу звела нас сьогодні на ці народні збори. Цим ми включаємося в ланцюг численних українських маніфестаційних виявів, які останнім часом українська спільнота у вільному світі демонструє на користь Української Католицької Церкви та її проводу.

В основному це журба за існування нашої Церкви на рідних землях та вивершення цієї Церкви у вільному світі. Це журба за ріст та майбутнє, яке в перспективі часу є для нас шекспірівською дилемою «бути або не бути».

1. СТАНОВИЩЕ В УКРАЇНІ

Дилема «бути або не бути» насувається нам зокрема сьогодні, коли з перспективи 25 років дивимось на страдний шлях нашої Церкви на рідних землях. До цього заставляють нас трагічні події, які мали місце на західній території нашої батьківщини в місяці квітні 1945 року і в 1950 р. на Пряшівщині. Це був час насильного ліквідування Руської, цебто Української, греко-католицької Церкви. В тюрму і концентраційні табори відставлено тоді дев'ятьох ієрархів, а на території самої Галичини викинено з манастирів 1090 черниць і 520 священиків-ченців. 540 студентів богослів'ї не мали можливости продовжати студії, бо Богословську академію у Львові і дві духовні семінарії в Перемишлі і Станиславові закрито. Замкнено 195 манастирів, а 3040 парафій з 2950 священиками виставлено на глум та очевидне насильство, а саме: включитися в Російську православну Церкву та ще й підписати прохання до московського патріярха Алексея, щоб ласкаво взяв цих проголошених безправними під свою опікунчу руку. Здавалось, що завдано цій Церкві смертельного удару.

Невірні Томи не вірили, що Церква таки існує в підпіллі. Аж на 25 році мартирології цієї Церкви, коли арештовано одного з її єпископів, а саме Владику Василя Величковського, ті, які переслідують цю Церкву, самі призналися до цього своїми офіційними комунікатами в пресі. Тоді світ заговорив, а невірні Томи переконалися, що Українська Католицька Церква існує не тільки в умах і серцях численних вірних, а теж має своїх священиків і владик.

Трагічні події 1945 р. пригадують нам де в чому подібні події 1839 року, коли цар Микола зі своїм синодом ліквідував цю саму Церкву на східних землях України, які після розборів Польщі в 1772 р. повністю опинилися під окупацією Росії. За статистичними даними тодішнього митрополита Ф. Володковича з'єднана Церква мала в Україні, Білорусі і Литві 12,000,000 вірних, які мали 17,000 церков (в тому 13,000 матірніх, а 4,000 дочерних). У самій київській митрополії було тоді 1,925 церков і 251 манастир оо. василіян і Чину сестер Пречистої Діви Марії. Це, без сумніву, була велика організована сила.

Першого важкого удару цій організованості завдала цариця Катерина.

Після 25-річного безнастанного тиску, за царя Павла в 1804 р. з 12 мільйонів вірних залишилось тільки 1,398,478 душ з 1,388 церквами та 94 манастирями. (В. Ленцик, «Східні католицькі Церкви і цар Микола I» англ. мовою), Рим 1968, Український католицький університет, стор. 20).

В час цієї шаленої ліквідації з'єднаної Церкви цариця Катерина не проголошувала жадних актів. Наслідник Катерини цар Микола I «постарався» про остаточну ліквідацію з'єднаної Церкви. Зроблено це підступом 1839 року, коли по смерті київського митрополита Иосифа Булгака († 23 лютого 1838) єпископ Иосиф Семашко скликав до Полоцька єпископів та священиків і там 12 лютого 1839 р. підсунув їм підписати синодальний акт, подібно як це зроблено у Львові 21 квітня 1946 р.

Обидва псевдосиноди, полоцький і львівський, руйнували цілковито Українську Католицьку Церкву та ще й леґалізували руїну: перший — на східних територіях України, другий — на західних. Перший псевдосинод організувала царська Росія, другий — комуністична Росія. В першому і другому т. зв. об'єднанні головну ролю грала Російська Православна Церква: в першому випадку — синод тієї Церкви; в другому — московська патріярхія.

Змінилися люди і режими; не змінилися політика та її методи. Режим, який поборює християнство, для знищення Української Католицької Церкви вжив силу російського православ'я. Одних і других єднала ідея імперіялістичної політики Москви. В минулому роблено це під трьома імперськими гаслами: (1) російське православ'я (таким воно було, хоч прикметник «російське» не наголошувано); (2) самодержавність і (3) одна національність. Ті гасла є в основі імперсько-месіяністичного міту «третього Риму», який Московія проповідує ще з 16 століччя.

За наших часів не змінилося ніщо з російської самодержавности, ніщо не змінилося з російського православ'я (бо відомо, що намагання відродити Українську православну Церкву вбито в зародку, зате відновлено патріярхію, яку цар Петро I замінив синодом). Змінилося було дещо в третьому гаслі «одна національність». Червоні наступники царів, у 20 столітті, крім російської національности, визнали були існування української і білоруської національности, але потім засудили їх на смерть, себто на «зближення і злиття».

Дивлячись на затії московської патріярхії, на політичні репресії і русифікацію України, не можемо не бачити **незмінного** російського православ'я і **незмінної** російської імперської політики. За цим стояли і стоять московські **державні** і **церковні** керманичі.

Вони шукали і шукають поплентачів і зрадників, таких, як Семашко, який, ліквідуючи Українську Католицьку Церкву в східній Україні, зробив заяву не церковну, а політичну: «Я сердцем і душею предан бил Россії і с нею соєдинил виспренний ідеал моего **отечества**».

Ці моменти та імперські принципи Москви — «третього Риму» треба конче мати на увазі, коли розглядаємо минуле та сучасне нашої Української Католицької Церкви. Ті, що бачать перед собою не ідеал Росії, а тільки добро свого народу і своєї Церкви, мусять бути готові на безнастанну боротьбу, на яку наша Церква постійно виставлена, а народ за свої найвищі ідеали платить не тільки терпінням, а й життям.

2. ПОЗА МЕЖАМИ УКРАЇНИ

Пригляньмось тепер до становища Української Церкви поза межами України, в різних країнах поселення. Відомо, що в парі з нашим поселенням у Бачці, Боснії, ЗДА, Канаді, Бразилії, Арґентині та інших країнах, там формувалася Руська, цебто українська, католицька Церква, яку за старою номенклятурою звано часто Греко-католицькою Церквою. Хоча клітини цієї Церкви, цебто парафії, творилися майже безпосередньо після перших поселенчих кроків, проте організаційне оформлення цієї Церкви як цілости проходило важкий шлях.

Загляньмо до давньої історії українців Канади. Тут бл. 20 років ішов змаг за свого українського єпископа. Не менш менш тривало це в ЗДА, а українцям Бразилії й Арґентини довелось ждати на своїх владик, покищо екзархів, понад пів століття, хоч у тих країнах тисячі українців-католиків поселилися вже перед першою світовою війною. Можливо, що й українці Канади були б ждали стільки само, що Бразилія й Арґентина, якби вони, ставлячи основи під церковну будівлю в Канаді, не були мали ясної картини структури своєї Церкви.

Маю тут на увазі пропам'ятну заяву о. **Нестора Дмитрова**, яку він зробив у розмові з римо-католицьким єпископом Емілем Леґалем у Ст. Алберті 1897 року. Він, як подано у «Свободі» (річник 1903), сказав тоді: «Руська (цебто українська) Церква мусить бути самостійна на чолі зі своїм єпископом, залежна просто від Риму, рівнорядна з Церквою римо-католицькою».

Про цю розмову о. Н. Дмитрів пише так: «Єпископ із Ст. Алберт сказав мені, що неможливо, бо в Канаді **не може** бути двох Католицьких Церков, а в провінції — двох католицьких дієцезій».

Цей історичний для нас момент варто пригадати нам сьогодні.

За духом заяви о. Дмитрова пішли тисячі мирян і в довгій боротьбі таки добилися вивершення нашої Церкви в Канаді. Сьогодні тільки на самій території Манітоби є аж три католицькі дієцезії: французька, українська й англійська.

Це водночас великий арґумент, що життя змітає застарілі тлумачення застарілих законів. Як колись, так і тепер деякі леґалісти намагаються довести, що не може бути двох патріярхій на тій самій території. На Заході може бути тільки авторитет патріярха Заходу, а не авторитет патріярха котроїсь Східної Церкви. В добу масових переселень ці «докази» є таким самим правним анахронізмом, як цитована заява єпископа Леґаля. Як на той час, можна навіть визнати деяку переконливість арґументам єпископа Леґаля, але не інтерпретаціям сьогоднішніх леґалістів. Адже закони є для людей, а не люди для законів.

Дослідники нашої церковної історії знаходять в архівах і добувають звідти причини, чому українським поселенцям Канади так важко було добитися свого єпископа. Звідти теж довідуємось, чому митрополит Андрій Шептицький 1903 року не одержав дозволу на виїзд до Канади відвідати своїх земляків українських поселенців та познайомитися з їхніми релігійними потребами. Треба було львівському митрополитові ждати 1910 року, щоб з нагоди участи в Євхаристійному конґресі в Монреалі відвідати своїх духовних дітей у степах Канади.

Префектом конґреґації поширення віри (конґреґації Східних Церков тоді ще не було) був поляк-кардинал М. Ледуховський, колишній ґнєзненський архиєпископ. Той бачив раз-у-раз трудноші і перешкоди, а через це зволікання Українська Католицька Церква зазнавала шкоди.

Давню вузькоглядну політику наводжу для порівняння з «новою» тих церковних кіл, які гальмують справу української патріярхії як дальшого етапу організаційного вивершення нашої Церкви. Як колись проти призначення українського єпископа виступали деякі політичні чинники, а деякі церковні достойники слухали їх, так тепер така ж спілка висуває всі можливі арґументи проти нашої патріярхії.

Для справедливости треба вказати, що був не тільки кард. Ледуховський чи кард. Фюрстенберґ. Ми мали справжніх приятелів, таких, як кард. Тіссеран (наші єпархії в Канаді — це його твір) і кард. Кусса. В них та інших — добро душ було завжди на першому місці. Під кермою цих мужів Українська Католицька Церква за океаном розбудувалася і стала значною організованою силою. Це **найбільша** Східна Церква на Заході. Діє вона в кільканадцятьох країнах.

Ця Церква, при всіх ударах, утратах і шкодах, виявляє живучість і динамізм. Вона хоче зберегти себе; вона хоче виконати свій місійний обов'язок супроти Матірньої Церкви на рідних землях.

—o—

УКРАЇНСЬКІ ПРОЩІ В ФРАНЦІЇ

У липні відбудеться українська проща до Ліз'є, а в серпні — до Люрду.

Обидві прощі будуть під проводом єпископа Володимира Маланчука.

МИР, МИР, МИР . . .

о. Методій НИЧКА ЧСВВ

Багато сьогодні чуємо і читаємо про мир. Часто саме поняття миру зводимо до відсутности війни: не ревуть гармати, не скрегочуть скорострілы, отже — мир!

Дещо про мир.

Джерело миру належить Божій Дитині, що народилася тихої ночі у вифлеємській стаєнці. У ту 5о холодну ніч перший раз янголи принесли вістку на землю: «на землі **мир**», а на висотах — «слава Богові». Та мир, принесений Божою Дитиною, не був для всіх, але тільки: «людям доброї волі».

Ми часто просимо миру й думаємо, що він прийде, як дар Божий у наслідок нашої молитви. Без сумніву, все є даром Божим, отже, й мир. Молитвою все можемо випросити, отже, й обставини для сприйняття миру. Та сам мир може прийти в наслідок нашої «доброї волі», отже, в наслідок нашого життя.

Якщо людство не користає із благ миру, то вина в тому, що бракує сьогодні людей «доброї волі». Люди доброї волі — це такі, які сприйняли Христову Євангелію і живуть за її вимогами. Так і треба розуміти цей дар різдвяної ночі: мир на землі в наслідок життя людей за заповітами Христа.

Багатогранна Христова наука. Вона просякає всеньке наше життя: одиниці, родини й спільноти. Та ми могли б звести всю науку Христову до трьох, а, властиво, двох засад: бути справедливими, бути братолюбними й бути жертвенними. Це передумови правдивого, Христового миру. Без них мир поміж людьми є утопією.

Що більше буде на світі справедливости і братолюбія та жертва процвітатиме поміж людьми, тим краще й триваліший він буде. І тому буйніше процвітатиме мир і тільки тоді буде наша молитва успішніша, якщо ми не тільки молитись будемо, а й будемо справедливі самі й справедливости оборонцями будемо.

СПРАВЕДЛИВІСТЬ І МИР

Без справедливости мир неможливий. Христос проголосив прекрасну й ясну засаду, яку можемо застосувати до нашого життя вповні. Він сказав: «віддайте Богові, що Боже, а цісареві, що цісарське».

Хочемо миру-спокою у нашій душі: віддаймо нашому тілу, що йому належить, але даймо й нашій душі, чого вона потребує. Будьмо справедливі й думаймо не тільки про життя дочасне, але й про вічне. Тоді спокій буде в нашій душі.

Хочемо бути справедливі й людьми «доброї волі», на яких мир сходить: віддаймо Богові, що Йому належить, як нашому Творцеві, Давцеві всього та Відкупителеві. Людям даймо, що їм належить, як сотворінням Божим і нашим братам у Христі.

Батьки, хай дадуть дітям те, що їм належить: не тільки фізичне життя, удержання, науку, маєток, а й добре християнське виховання; тоді збережемо справедливість і тоді прийде мир до наших родин! Вщепім у дітей поняття, що вони діти народу, що вони істоти соціяльні й мають жити, як такі.

Хочемо миру в державі. Нехай громадяни віддадуть те, що є їх повинністю, але уряд хай пошанує думку й права своїх громадян. Без збереження такої справедливости у взаємному відношенні не буде спокою в державній спільноті.

Щоб запанував соціяльний мир поміж людьми, зберігаймо справедливість. Нехай працедавці віддадуть своїм робітникам те, що їм належить за їхню працю і труд, але робітники хай віддадуть свій час і здібності за те, за що одержують винагороду. Рівновага й справедливість породжує спокій і мир всюди і на всіх ділянках людського життя.

Мир у Церкві буде тоді, як духовенство дасть своїм вірним те, що воно з волі Христа повинно дати: правди життя, норми життя та надприродне життя в Христі. Вірні ж хай віддадуть своїм духовним те, що повинні: довір'я, любов і пошану. Без такої справедливости у взаємному служінні в ім'я Христа буде в Церкві, посеред народу Божого, те, що тепер переживаємо!

Провидіння б'є нас нашими власними провинами!

БРАТЕРСТВО І МИР

У наші часи повно гасел про людське братерство, але ще ніколи воно так не кульгало, як сьогодні. У чому причина?

Причина в тому, що слово братерство в устах багатьох стало пустим звуком. Як можна проповідувати братерство людей і водночас заперечувати спільноту походження роду людського від Бога, Творця всього, що існує? Братами є ті, що мають спільного Батька.

Багато говорять про мир, але його немає, бо люди перестали бути щирі. Багато сьогодні демонстрацій проти війни у В'єтнамі, бо там терплять і гинуть невинні. Ми всі проти війни. Та ми не за мир за всяку ціну. За несправедливий мир людство платило та й ще й тепер платить дорогу ціну. Чи в часі «мирних днів» поміж двома війнами не гинули сотні, тисячі, мільйони наших рідних братів?! Заглада їхня була жахлива, бо були приречені на повільну загибіль. Чому тоді псевдогуманісти **мовчали**? Хіба ж ми не люди? А після останньої війни, у сорокові роки, чи не торгували «мироречники» без Бога та запивали торг шампанським? Західна Европа вже платить дорогу ціну за несправедливий мир, а обидві Америки ще будуть платити!

Яким дисонансом бринить сьогодні в устах державних мужів гасло братерства в ім'я пошани життя людської особи, коли ті самі мужі в християнських країнах встановлюють закони, що можна нищити зачате, хоч ненароджене ще, людське життя! Це жорстокіше за війну. На війні вояк свідомий, що проти нього узброєний ворог. А тут: невинне, ненароджене немовля, засудом власних батьків, зачате ними випадком, не може проситися, не може скритися, не може втекти, не може навіть заплакати. І так, не народившись, йде до міських і шпитальних стіків-каналів! А мільйони спокійних громадян спокійно перелистовують **часописи**. Читають, що схвалення такого закону вже близьке, і преспокійно мовчать.

Такий гуманізм-братерство, таке цінення життя в двадцятому сторіччі! Це така дорога християнських народів до миру!

Така байдужість супроти **зла** — це моральний розклад суспільства! Який одвіт дамо Христові-Судді за наше безділя в час розпаношеного зла?

Якщо дивитися на поступки християнського люду, на життя родин і одиниць, то такий далекий прихід миру, які далекі діла наші від Божої волі і Його закону!

Христос, немічна вифлеємська дитина, — то Божа всемогутність і Його неміч супроти людської свобідної волі, якої Він не хоче перекреслювати, а сама вона в своїй сваволі не знає меж...

Та, як колись у тиху ніч вифлеємську, не бракувало людей доброї волі, а ними були: св. Йосип, Марія, вбогі пастушки, мудреці зі Сходу, старець Симеон та Анна пророчиця, так і сьогодні людей доброї волі не бракує. Будьмо одними з-поміж таких!

НЕ ВБИВАЙ

Історична повість (7)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

—Я, багато жадаю? Отець ректор жартує собі. Не жадаю більше, ніж мені належиться. Годі з одної біди в другу лізти, з ярма в шлию, з-під кнута під канчук. Подумайте! Коли б я тепер віддав правобережну Україну, після того, як вона довго борикалася за свою незалежність і як я деякі її частини вже таки дещо до ладу довів і загосподарював, так це був би новий козир у руках моїх ворогів проти мене. Сказали б, Мазепа половину України запродав. Тут Україна, а там Польща, тільки тоді можуть вони бути для себе добрими сусідами й союзниками. А поки Польща сягає рукою по Чорне море, поти вона необачно відбивається від Балтійського. Одно втратить, а другого не здобуде. В боротьбі з українським степом вона обезсилиться до краю, не опанує своєї внутрішньої анархії і скінчиться тим, що Москва і їх, і нас проковтне в свій ненасичений шлунок.

— Але те саме, що сказали б українці про вашу милість, скажуть поляки про короля Станіслава, як що він згодиться його вам відступити.

— Вибачте! В тім є велика різниця.

— Яка?

— Загарбане віддати, а своє прогайнувати, це не все одно. До того, його, його милість король Станіслав, кінчаючи давню польсько-українську ворожнечу, покладе підвалини під новий устрій східної Европи. Помирені колишні вороги з'єдняться і спільними силами відпиратимуть грізного ворога від своїх границь. Як ні, то, як кажу, він і нас, і вас поневолить, одних і других зробить своїми холопами й рабами. Цар Петро, це символ нової Росії, котра зі своїх болот і снігів виступає на широку европейську видівню, щоб на ній відіграти великодержавну, імперіялістичну ролю. Балтійське і Чорне море, Карпати й Царгород, це ті границі, до котрих вона піде по наших трупах. Король Станіслав, як людина умна й далекоглядна, як чоловік образований і розуміючий історію, мусить послухати голосу розуму, а не крику королеят, котрі поза границями своїх власних маєтків границь і добра Речі посполитої не бачать.

— Не легка річ робити щось проти волі панів і вельмож польських.

— Треба робити те, що інтерес державний велить. Кожний пануючий зречеться частини, щоб цілість скріпити. Це — конечність і годі.

— А ваша милість частини не зрікаються.

— Бо мені не вільно. Це ж українська земля. Я чужої землі не домагаюся, навіть найменшого шматочка ні!

— А що ж вашій милості дає цар Петро? — спитав нараз, не без хитрости єзуїт.

— Власне тому, що дає не те, чого мені треба, я хочу балакати з Карлом і Станіславом. Мені, як гетьманові Мазепі, нічого більше й не треба. Як бачите, я собі не менший пан від якого там короля і не бідніший від жадного з них, але для ідеї державної і ради культури европейської зважуюся на гру, в котрій можу втратити все.

— Того ніколи не буде. Карло побідник, Карло герой, на його дивиться весь світ.

— А воєнне щастя, отче ректоре? Невжеж Олександер Македонський, Ганнібаль і Валенштайн, це не герої? А що сталося з ними? Кінець війни завжди непевний.

Балакали по-латинськи, але так легко й живо, ніби це була їх спільна, рідна мова. Один на другого дивилися з-під ока. Обидва мали за собою школу й досвід. Єзуїт балакав майже шепотом, але так виразно, що можна було кожний звук почути, за те не чулося того чуття, з котрих звуки людської мови виходять і забарвлюються ним.

— Ваша милість, — почав єзуїт, — можуть бути впевнені, що нема такого арґументу, якого б я не вжив у користь милости вашої, вважаючи себе його милости послом і адвокатом. Алеж признати годиться, що також контрагенти наші не оставалися в довгу, їх контраргументи зневолювали мене з офензиви переходити в дефензиву. Але оружжя я все таки не склав і не складаю, сподіваючися що ваша милість, як вельми досвідчений політик, поступлять дещо зі своїх постулятів, деякі з них переведуть під рубрику дезідератів, противна сторона також піде на компроміси і почин наш увінчається успіхом на більшу Божу славу і славу світлости вашої.

Гетьман глянув у хитрі очі свого гостя і заперечив головою. — Отче ректоре! на довгі торги в мене часу нема. Земля під ногами горить. Як людина начитана в історіках грецьких і римських, а також знаюча пізніші аннали, зрозумієте, венерабіліс патер (преподобний отче), що за щонебудь я певної теперішности за непевну будучність не проміняю. Краще живий хорунжий, ніж умерлий сотник. Мої бажання мінімальні.

— А максимальні, милосте ваша?

— Максимальні, це те, до чого певно, може й у недалекій будучності, будуть добиватися освідомлені одиниці і цілі народи, — ніким і нічим необмежена воля... Але скажіть мені, яке становище Карла?

— Становище Карла?

— Так. Його до мого проєкту.

Єзуїт зморщив чоло. Під напором того несподіваного питання думка його стала зі здвоєною скорістю працювати. — Його милість Каролюс рекс, не можу затаїти правди, рад довести до згоди.

— Рад. Ось і бачите. На його я числю. Сподіваюся, що цей молодий, геніяльний чоловік зрозуміє моє важке положення і не допустить до довгих торгів, котрі, як самі ви бачите, вести дуже важко й дуже небезпечно. Граюся з вогнем, між мечами танцюю, як сновида по кришах височезного будинку ходжу. Один нерозважний крок і, — все пропало.

— А релігійне питання? — так само несподівано спитався єзуїт.

Гетьман, не гаючись, відповів: — Ви знаєте, як я ставлюся до нього. Толеранція, отче ректоре, це мій ідеал. Насильним ширенням якоїсь віри і опресією супротивників релігійних слави Божої не умножимо. Середньовічні практики релігійного питання не розв'язали, видно, треба вирішувати його іншими способами, а саме свободою слова й совісти. Нехай духовні, сповняючи пильно і совісно свої обов'язки, воюють не мечем, а словом Божим.

— А як що нам не дозволять сповняти своїх обов'язків?

— У державі, котрої я буду головою, насильства нікому не дозволю чинити.

Пізно в ніч продовжалася розмова в гетьмановій відпочивальні, а царські шпигуни, здалеку підглядаючи його мешкання, дивувалися, який там спокій.

— Мабуть, Мазепа дійсно хворий, — казали, відкладаючи свою працю до завтрішньої днини.

ВІДЇЗД

Ніби крізь сито цідився весняний, теплий дощ.

Дерева і корчі, повні зеленого листя, понамокали й понависали і здалеку виглядали, як стіжки, копиці сіна, як гори. Зі стріх і з дахів спливала струйками дощівка. Вулицями шуміли потоки, забираючи з собою весь бруд і нечистоту, нанесену кіньми й людьми.

Одних і других було на таке мале містечко, як Жовква, аж забагато.

Ще не світало. Без годинника годі було вгадати, яка тепер година, ані ніч, ні день.

Та хоч так рано, Жовква будилася зі сну. Блимало світло по хатах, козаки напували коней, салдати проклонами вітали день.

Нараз засурмлено в труби і заграли козацькі літаври. Вулицями, як тіні, помчали їздці і побігли піші. Міщани виходили на ворота і до фірток.

Вісті з Торонта

ДІЯ ЗА ПАТРІЯРХІЮ

Старанням головної управи БУК відбулася 1 травня у залі парафії Св. Покрови інформаційна нарада управ організацій, які діють у Торонті. Участь узяли представники таких головних управ УНО, ЛВУ, Пласт, СУМ, Братства 1 дивізії УНА, НТШ, УТТК, БУК, Єпархіяльної управи БУК, Централі УК і ред. В. Левицький від «Нового шляху». Темою наради було обговорення координації й активізації дії за українську католицьку патріярхію. Нарада була потрібна й корисна.

ГОСТЯ З ВІННІПЕГУ

З нагоди зборів етнічної преси в нашому місті побувала суспільно-громадська діячка, редакторка вінніпезького журналу «Промінь» та голова Централі українського шкільництва при КУК п-і Н. Когуська. Вона відбула зустріч з директорами рідних шкіл Торонта, взяла участь у зборах Союзу українок Канади і відвідала українську школу при церкві св. Володимира.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ КУК

29 квітня в залі Українського Народного Дому були річні загальні збори відділу КУК. Нову управу відділу далі очолює д-р О. Бойко. Членами управи є ряд молодих професіоналістів.

ДИРЕКТОРИ ШКІЛ

У школі свято-Миколаївської парафії 13 квітня була нарада директорів українських шкіл Торонта. Прийнято проєкт СКВУ семирічної системи рідних шкіл. Нарада була дуже успішна.

ЛІТЕРАТУРА ДЛЯ ДІТЕЙ

11 квітня в Інституті ім. св. Володимира був з'їзд Об'єднання працівників дитячої літератури. Вирішено створити окрему видавничу установу. На з'їзді було декілька письменників.

УСПІХ СУМІВЦЯ

Богдан Мартинюк, учень 11-ої кляси середньої школи в західньому Торонті, одержав шкільну стипендію в сумі 5,000 дол. на закінчення 12 і 13 кляси в коледжі ім. св. Доната в південній Валії. Там учаться найздібніші учні з різних країн і національностей. Богдан здобув найвищі оцінки (90.7) в англійській школі, водночас закінчивши рідну школу ім. Т. Шевченка в Етобіко. Тепер він є учнем 4 курсу українознавства і діяльним членом СУМ.

«ГОМІН УКРАЇНИ»

Загальні збори уділовців видавництва «Гомін України» відбулися 18 квітня. Видавництво опублікувало ряд книжок, далі видає тижневик, хоч кошти паперу, праці і пошти зросли надзвичайно. Видавництву допомагають численні друзі і приятелі, сказав голова дирекції О. Кушнір.

Членами дирекції, крім нього, є М. Барабаш, Т. Буйняк, д-р Р. Малащук і д-р Б. Стебельський. **В. Дідюк**

BAYDALA Drug Stores

- Parkade (Cor. 103 St. & Jasper Ave.)
- Avord Arms (Avord Arms Bldg.)
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)

Specializing in Wigs — Radios — Prescriptions

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

ГОСПОДИНІ! ВЕСНА НАДХОДИТЬ!

Ми є спеціялістами для чищення килимів та хідників різного рода (SHAGS, INDIAS, TWIST, ORIENTAL etc). Можете їх вживати того самого дня після чищення. Чищення не лишає по собі ніякого запаху.

Apollo 70 Rug & Upholstery Care Ltd.
ТЕЛ.: 475-5442
Подаємо ціни даром.

АСЕКУРУЄМО

Авта, будинки, хатні речі, бизнеси, від вогню, грабежі, особлсту відповідальність (liabilities), моргеджові довги, рівнож асекурації: життєва хворобова, від випадку та шпитальна.

10% знижки на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)

Cwikilewycz Insurance Agency
10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta
Tel.: 433-7629 — 424-0915

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.
Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.
Оплата за висилку пачки з Англії 11.75 дол. без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.
М. Лаврин

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

Німецький ресторан у баварському стилі

Якщо хочете провести мило вечір при звуках добірної орхестри та з'їсти смачні німецькі страви, як віденський шницель, білі мюнхенські ковбаски, гарно присмаженого пструга чи струдель з яблик та інші того роду страви, відвідайте наш ресторан, який уряджений в оригінальному мюнхенському стилі.
Поручаємо теж европейські горілки, вина та смачні німецькі пива.
Відкритий від понеділка до п'ятниці від год. 5-ої попол. до 1-ої в ночі. В суботи від год. 1-ої попол. до 1-ої ночі.

HOFBRÄUHAUS
Tel.: 422-1742
10209 - 97 St., EDMONTON

Найкраще купите BEEF

HINDS OF BEEF	LB.	69¢
SIDES OF BEEF	LB.	59¢
FRONTS OF BEEF	LB.	49¢
SIDES OF PORK	LB.	45¢

RED OR BLUE BRAND
М'ясо порізане, запаковане, заморожене й доставлене до вашої хати

CROWN CITY MEATS
5814 - 111 Street Lendrum 434-2610 Edmonton

ЗОЛОТИЙ ЮВІЛЕЙ СВЯЩЕНСТВА о. РАФАЇЛА БОЙЧУКА ЧСВВ

Уся братія мондерського василіянського манастиря відзначила 50-річчя священства члена своєї обителі Впрп. о. Рафаїла Р. Бойчука ЧСВВ. На торжество чернечої сім'ї прибули теж священики з Едмонтону й Вегревілю. У манастирській молитовниці о. ювілят у співслужінні о. наст. Р. Мельника і о. В. Бараника відслужив благодарний Молебень, дякуючи Всевишньому за ласку єрейства та всі благодаті впродовж стільки літ священичої праці.

За дозволом Св. Отця Папи Павла VI о. ювілят з нагоди своїх святкувань мав привілей давати апостольське благословення та й сам для себе дістав особисте благословення з відпустом. При кінці Молебня вся братія підходила приймити з рук о. ювілята згадане апостольське благословення.

Після відправи всі зійшлися до спільної залі, де о. вікарій дому О. Слободян відчитав документи з тими привілеями від св. Отця та привітний лист від о. протоархимандрита Василіянського чину о. А. Великого та інші привіти. Накінець настоятель манастиря о. Р. Мельник від себе і від братії склав щирі бажання, які присутні закінчили грімким многоліттям.

Життєвий шлях

О. Рафаїл-Роман Бойчук народився 27 серпня 1893 р. в місті Городенці, Західна Україна, в сім'ї Івана й Анни з Новальковських. Початкову школу пройшов у Городенці, а до гімназії 1903 р. перейшов до славної Коломиї. По її закінченні 1910 р. вступає до новіціяту оо. василіян у Крехові. Перші чернечі обіти склав 29 жовтня 1911 р., а вічні, — 14 грудня 1917 р. (через перерву військової служби).

Як чернець-клирик він виконував обов'язки помічника військового лікаря.

Як скінчилась австрійська війна, а українці проголосили власну владу в Галичині, в незалежній Західній Українській Республіці, тоді з колишніх вояків австрійської армії українці-стрільці створили Українську Галицьку Армію. Це було 1918 року. Молодий Роман-Рафаїл, повертаючися до свого манастиря в Лаврові, в дорозі зустрів свого кузена Ярослава Новальковського, який збирав вояків для УГАрмії. Він сказав Романові-Рафаїлові: «Тепер маєш служити Україні». Молодий чернець-патріот, навіть не повідомивши настоятелів, зразу пристав до борців за долю Батьківщини. Поїхав в околицю міста Хирова у лінію бригади, що розложила свої фронти від Перемишля аж до гір Карпат.

Польські боївки, скріплені армією Галлера, якій Франція дала зброю, примусили наших геройських бійців відступати. Бригада відійшла в Чехо-Словаччину в надії злучитись там з іншими частинами армії, щоб опісля разом перейти у Східну Україну. О. Рафаїл тоді був уже хорунжим. Та зрадливі чехи роззброїли наших на кордоні та перевели їх у табір Шатор-уь-гелі (по чеськи: Нове место под шатрамі). Опісля перевезли їх в Судети до міста Яблонного, де вони були чотири місяці.

В тім часі наші військові капеляни поволі залишали свої обов'язки. Бригада осталась без духовного опікуна. Команда бригади, знаючи, що о. Рафаїл має скінчені богословські студії, радить йому висвятитись. О. Рафаїл вдається тоді до перемиського Владики Иосафата Коциловського по вказівки. Звідти порадили приїхати до Перемишля на свячення не просто з війська, а з якогось теологічного закладу, щоб не було клопоту з поляками.

Отець Рафаїл поїхав до Праги, де в українській амбасаді одержав дипломатичний пашпорт і підвищення до ранґи сотника УГА. З цими документами їде до закладу оо. вербістів у Медлінґу (славнозвісний їх центр і видавництво „Штадт Ґоттес"). Там з відзначенням докінчує потрібні курси богословії.

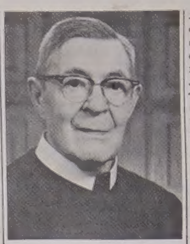

о. Рафаїл БОЙЧУК

Тепер уже міг повертатись у Галичину, як студент богословії в Австрії. Доїхав з трудом до свого манастиря в Лаврові (повіт Ст. Самбір). Там о. ігумен Д. Ткачук, виявляє зрозуміння для молодечого пориву, прощає самовільне вступлення до УГА і визнає його достойним рукоположення. На Великодні свята 1920 р. висилає його до Перемишля, де Владика И. Коциловський уділяє йому піддияконських і дияконських свячень, а вже у Томину неділю, 18 квітня 1920, у лаврівській старовинній обителі рукополагає його на пресвітера разом з дияконами: Ір. Готрою, С. Журавецьким, В. Розгоном, Я. Розумним, П. Шевагою.

Після свячень о. Рафаїла призначено до манастиря в Крехові на професора гуманістики й риторики, майже на два роки. Та в той час галицькі оо. василіяни взяли на себе діло обнови чернецтва на Закарпатті. Туди вислано молодого ієромонаха Рафаїла. З о. Малицьким ЧСВВ він працює в новозреформованім манастирі в Ужгороді, навчав у гімназії, був префектом студентів Інституту оо. василіян.

У ЗДА й Канаді

Крім того, часто він помагав духовникові духовної семінарії в Ужгороді о. Василеві Такачеві, що опісля став єпископом наших закарпатських братів в Америці. За старанням того ж нового єпископа о. Рафаїл, за дозволом з Риму, їде із Закарпаття у Пітсбурзьку єпархію до свого приятеля єпископа Такача та довго працює в різних парафіях.

Не обійшлося без ворожнечі й наклепів «мадяронів» і «твердих русинох» на сміливого «вікрана», що примусило о. Рафаїла шукати кусня хліба ручними заробітками.

Витривав, одначе, до своїх 65 років, щоб добитися старечої пенсії. Тоді вернувся до спокійного манастиря оо. василіян у Гленкові, Н.И. На його просьбу радо приймає його до своєї єпархії Преосвященний Ніл Саварин, призначивши його до душпастирської праці в Кемлупс і Ґрінрод, Бр. К.

На схилку віку живе в новіціятськім домі оо. василіян у Мондері, де від початку 1965 року віддається молитві та допомагає ревною участю в чернечій хоровій молитві, у сповідальниці та проповідальниці. Крім того, виконує обов'язки директора мондерського музею.

Парафія св. Петра й Павла відзначила ювілей о. Рафаїла врочистою Літургією в неділю 19-го квітня. О. ювілят служив Літургію враз із о. В. Бараником і о. С. Підскальним; проповідував о. настоятель В. Мельник. Численною участю вірні засвідчили свою пошану й вдяку пильному працівникові над спасінням їхніх душ, а він з глибини свого доброго серця уділяв їм апостольського благословення та роздавав ювілейні образочки.

Всі враження святкувань зосереджувались у щирім повторюванні первісних слів єрейського рукоположення: «Аксіос: да благословить тя Господь от Сіона... На многі літа, Владико! Буди ім'я Господне благословенне!»

о. В. В., ЧСВВ

Вісті з Едмонтону

15-річчя парафії св. Юрія

(о. В. Т.) У неділю 3 травня парафія св. Юрія Побідоносця в Едмонтоні відзначила скромним святкуванням 15-річчя свого існування. З тієї нагоди була врочиста подячна св. Літургія. Співав мішаний хор парафії св. Володимира й Ольги у Смокі Лейк, Алберта, під управою п. С. Мартишука. Вірні, що вщерть виповнили були церкву, з приємністю слухали літургійних співів того новоствореного хору. Його участь у наших святкуваннях була ознакою єдности духу, що всіх нас збирає у праці для рідної Церкви й народу.

По святій Літургії, в Ювілейній авдиторії відбулося спільне свячене. Почесним гостем нашим був Преосвященний Владика Ніл, що й посвятив великодні дари. При почесному столі, враз із Владикою та парафіяльними священиками, сиділи представники місцевих українських організацій і товариств, як теж учительки рідної школи і дитячого садка.

Вітаючи Преосвященного Владику, гостей і парафіян, що в числі понад 500 враз із дітьми і внуками зібралися при великодньому столі, о. В. Тарнавський сказав, що наше торжество окреме. Не ювілей це, але таки пам'ятна подія. Бо саме тепер на весні минуло 15 років з часу заснування парафії. 21 березня 1955 р. відбулись були інформаційні сходини в справі заснування парафії св. Юрія. 2 квітня на перших зборах вибрано перший церковний комітет у складі: П. Пилип'юк — голова, В. Грох — скарбник, І. Прокоп — секретар, І. Серафин — господар; члени контрольної комісії: І. Бенкалович, І. Рафа, Л. Федун і В. Пилип. Парохом й організатором був тоді бл. п. о. д-р П. Градюк. 15 травня архиєрейською св. Літургією в новонабутому Божому храмі започатковано життя парафії.

Відзначаючи 15-річчя існування нашої парафії, — говорив о. парох, — не тільки глядимо з вдоволенням на пророблену працю, а й зберігаємо щиру вдячність Преосвященному Владиці Нілові за заснування парафії. В історію нашої єпархії вона вписалася плодотворною працею.

У короткій мистецькій частині секретар юнацького товариства ім. св. Юрія М. Дворницька відчитала з чуттям оповідання «Країна письменки», а згаданий вже хор відспівав три пісні. Мгр М. Хом'як у змістовному слові з'ясував значення нашої Церкви для закріплення нашого життя тут за океаном. Живим прикладом є парафія св. Юрія Побідоносця, що з малого зерна за 15 років розрослась у сильне дерево, в якого тіні може вестись корисна праця над закріпленням рідних позицій не тільки в теперішньому, але й у майбутньому. Скарбом парафії, — говорив промовець, — є діти, для яких з успіхом працюють дитячий садочок і рідна школа.

Преосвященний Владика висловив признання нашій парафії за пророблену дотепер працю та побажав успіхів у майбутньому.

Від організацій і товариств вітав парафію представник відділу КУК в Едмонтоні п. І. Хома, вказуючи на те, яке велике значення для росту парафії має її душпастир. Гармонійна співпраця парафіян зі своїм священиком — це запорука Божого благословення і багатих плодів.

Свячене приготовили членкині Марійської дружини пань, і їм о. парох склав за це подяку. Услугували Марійські дружинниці.

Вечірка на пошану катедрального душпастиря

На пошану о. Василя Волошина, душпастиря катедральної парафії, призначеного тепер парохом едмонтонської церкви Покрови, відбулася прощальна вечірка в залі катедральної церкви з участю більш як 300 парафіян. На святкове зібрання, що його приготовив діловий комітет, складений з представників парафіяльних організацій, прибув Преосвященний Владика Ніл. Господарем був п. Роман Осташевський. Залю оригінально прибрала сестра служебниця Иосифа.

Гостину приготовило парафіяльне жіноцтво під проводом голови Апостольства Молитви п-і Катерини Смолик. Юрій Хаба, голова катедрального відділу БУК, підніс тост на пошану о. Волошина. Д-р Іван Смульський, голова церковного комітету, сказав слово від парафії, а п-і Марія Хаба, голова I відділу «Доброї волі», від імени організацій. Віра Байрак, голова II відділу «Доброї волі», вручила подарунок від усіх.

У катедральній парафії о. В. Волошин працював 11 років як душпастир, опікун молоді, згуртованої у вівтарній і Марійській дружинах і найбільше як духовний асистент обох катедральних відділів ЛУКЖ. Не зважаючи на своє хистке здоров'я, він віддано й сумлінно виконував свої обов'язки, за що всі промовці висловили йому подяку.

Преосвященний Владика склав признання від себе і поблагословив працю о. В. Волошина на новому пості.

О. Юрія Ковальський, катедральний парох, від імени всіх душпастирів катедри подякував о. Волошинові за довголітню співпрацю. У всьому, що за цей час придбала катедральна парафія, о. Василь мав свою визначну участь, сказав він.

Отець Волошин згадав про велику частину життя і священичої служби, що її він старався добре сповняти впродовж перебування в катедральній парафії, і подякував Владиці, священикам, сестрам, членам усіх організацій, всім парафіянам за все добро, що його зазнав за той час і за сердечне прощання.

Господар вечірки п. Р. Осташевський, товариш о. Василя з часів університетських студій, подякував усім, що приготовили святкову зустріч, та її учасникам.

О. Василь Волошин, уроженець Західної України, після важких досвідів, що їх принесла йому друга світова війна, став студентом української духовної семинарії в Римі, з відзначенням закінчив богословські студії в університеті поширення віри. Прибувши до Канади, душпастирював у Саскатунській єпархії, потім в Едмонтонській єпархії — у Кемлупс, Летбриджі й Едмонтоні.

ЛЮБИТЕЛЯМ НАРОДНОЇ ВИШИВКИ

Два цінні альбоми

Союз українок Америки видав два альбоми п.з. «Українські народні вишивки». Це вже третя й четверта серія вишивкових узорів. У кожній — по десять таблиць.

Обидві ці серії охоплюють 112 народних узорів, узятих з рукавів жіночих сорочок з різних околиць України. В більшості — галицькі взори; є теж із Полтавщини, Київщини, Волині й Закарпаття.

Альбоми видані гарно, на доброму папері, в декоративній обгортці.

Належить підкреслити, що обидва альбоми зберігають кольористичну чистоту, притаманну правдивій українській вишивці. Орнаментика і композиція теж вільні від недоречних викривлень, які деколи в нас бувають.

Це важливі якості альбомів, в яких дістаємо в руки зразки народної вишивки в повній красі та мистецької вартости.

Щиро поручаю всім любителям народної вишивки, вишивальницям та збирачам таких речей набути їх у централі СУА (адреса: Ukrainian National Women's League of America, 4936 North — 13th Str., Philadelphia, Pa., 19141, U.S.A.). Ціна альбому: 2 дол.

Накінець тільки одна заввага. Обгортка альбомів дуже мила для ока. Одначе не обійшлось без разючої помилки в рисунку народного костюма. Треба пам'ятати нам усім, що полтавська корсетка застібається з лівого боку, а ніколи з правого. **О.Ф.**

З'ЇЗД НАЗВОЗНАВЦІВ

Дев'ятий річний з'їзд американських і канадських назвознавців відбувся 1-2 травня в авдиторії нюйоркського Культурного центру під патронатом Американського ономастичного інституту, очолюваного проф. В. Мекмулленом із Мадісону, Н. Дж. З'їзд складався із доповідей та дискусій про збирання й етимологію географічних назв північноамериканського континенту. З українців участь у з'їзді брали С. Погорілий з Нюйоркського університету та Яр. Рудницький з Манітобського університету.

Професор Рудницький мав доповідь про українські та інші географічні назви Манітоби.

Черговий з'їзд, заходами Канадського ономастичного інституту, буде в Манітобському університеті 14-15 червня ц.р.

Приїздить представник ВО УНРади

До Едмонтону приїздить д-р Т. Леонтій, керівник ресорту внутрішніх справ ВО УНРади.

У п'ятницю, 5 червня, о 8-ій годині веч. в авдиторії св. Івана, 10611 - 110 авеню, буде віче, на якому промовлятиме гість з Европи.

До численної участи запрошує едмонтонський комітет сприяння Українській Національній Раді.

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Неділя, 24 травня:

в залі катедри св. Иосафата, 10825 - 97 вул.: о 2.30 попол. весняний чай заходом ОЖ ЛВУ.

* * *

о год. 2.30 попол. в авдиторії школи «Вікторія композіт гай скул»: концерт школи українських народних танків при УНО.

* * *

Четвер, 28 травня:

від 9 год. рано в «Сейфвей», 107 А - 97 вул.: музейний комітет при єпархіяльній управі ЛУКЖ продає домашнє печиво.

* * *

П'ятниця, 29 травня:

о год. 7.30 веч. в авдиторії школи Пресвятого Серця, 9624 - 108 А авеню: концерт школи танків, яку провадить II відділ ЛУКЖ катедральної парафії; також — виступ молодечого хору. Вступ: 1.00; молодь (10-16 років): 50 центів.

* * *

Субота, 30 травня:

о 7-ій веч.: сходини Гуртка книголюбів у п-і С. Климкович, 10974 - 116 вул.

Неділя, 31 травня:

о год. 2.30 попол. в авдиторії катедральної церкви св. Иосафата: річний показовий концерт дитячого садка і чайне прийняття.

* * *

о 8 год. вечора в авдиторії «Алберта коледж», 10041 — 101 вул.: річний концерт учнів вокальної кляси проф. Д. Березенця за його участю. Партію фортепіяну виконують В. Доброліж, П. Лоріо та О. Юрківська. Вхід — за добровільними датками.

* * *

Субота, 23 травня:

8 год. веч.: родинна забава в залі УНО, 10629 - 98 вул.

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ◆ Виходить щочетверга в Едмонтоні ◆ Видає Спілка «Українські вісті» ◆ Річна передплата в Канаді: $5.00, поза Канадою: 6.00; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ◆ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ◆ Yearly subscription in Canada — $5.00, in other countries — $6.00.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta
Телефон 422-5708 Telephone
Second class mail registration number 1035.

ПЛЯНИ МОСКВИ НА 70-ТІ РОКИ

Антін В. ІВАХНЮК

Італійський журнал-тижневик «Ль'Европео» опублікував винятково цікавий матеріял-документ з Москви, «постанову» та «оповістку» для західніх компартій Італії та Франції. Це свого роду програма політики Москви на 70-ті роки.

«Маніфест нових панів Кремля: сенсаційний документ про політику СССР в 70-тих роках» такий заголовок має стаття у названому тижневику (Міляно, 7 травня ц.р.). Її автор, захований за псевдонімом «Аркімеде», мав спромогу зазнайомитися з копією цієї „постанови-оповістки", яку дістав дуже довірочно ЦК французької компартії. Невідомо, хто саме автором цього документу, ані хто його переслав за кордон. Здогадуються, що правдоподібно це вийшло з політбюра.

Зміст цього документу — це огляд стратегії радянської закордонної політики. Можна припускати, що за цим документом стоїть якась група, яка сподівається захопити владу в Кремлі — з Брежнєвим або проти нього. Вона заздалегідь хоче підготувати собі прихильний ґрунт серед комуністичних партій. Італійський автор припускає, що це «програма влади нової керівної радянської кляси».

У документі з'ясовані проблеми та напрямні. У загальній частині мовиться про сучасну міжнародню хаотичну ситуацію, в якій навіть заходи радянської дипломатії в ОН чи її настанови в міжнародніх конференціях можуть викликати сумніви серед компартій у цілому світі. Тому то є потреба встановити недвозначну політичну лінію, як напрямну Радянського Союзу для 70-их років. Ця напрямна означена одним словом: зволікання. Вона не нова, бо вже були такі вказівки з Москви. Така тактика не суперечить радянській настанові «зламати мілітарною силою, у догідний момент, всі ті дії капіталістичних націй на чолі з США, які готуються проти СССР і народніх демократій».

Далі, документ запевняє про непохитну рішучість Москви не робити жодних справжніх поступок капіталістичному бльокові ні в ділянці політичній, ні в мілітарній, ні географічній, що такі вітальні для безпеки Радянського Союзу, поготів жодної поступки в ділянці ідеології. Стратегія «залишається без змін». Жодного суттьового компромісу з табором імперіялістів! Така тверда рішучість випливає з переконання, що «США завжди готові зламати будь-як кожний договір, що його підписали».

СССР запевняє, що його збройні сили сьогодні вже не тільки досягли, а й перевищили потрібний рівень підготови, конечної для вирішального успіху в дії».

СССР, звичайно, іде на злагоду співіснування та на злагіднення міжнароднього напруження, але тільки з тією метою, «щоб здобути собі потрібний час здійснити програму, зв'язану зі своєю кінцевою дією». Бож капіталістичний бльок готує страхітливу воєнну машину та диспонує солідним оборонним заборолом і має спромогу розвинути його в могутній наступ.

Тим то компартії всього світу мусять бути постійно приготовані на всяку можливість і на несподівану дію СССР, про що може не бути спромоги повідомити їх заздалегідь. Москва закликає зокрема західні компартії відповідно пристосувати у прискоренім темпі свої воєнні приготування.

На думку французьких комуністичних кіл, каже Аркімеде, радянська закордонна політика запускається, мабуть, у ще понуріші нетрі, як це було за часів Сталіна та комінтерну. Тактика зволікання з рівночасною мілітарною розбудовою може «спасти комунізм із капіталістичних кліщів».

Далі, документ дає аналізу різних питань.

Формоза з американськими базами загрожує безпеці як СССР, так і Китаю. Це націоналістично-китайський трамплін для аґресії проти Китаю, що може розпалити нову війну. Якщо Ніксон виведе свої війська з В'єтнаму та Індо-Китаю, то Москва вважає Формозу загрозою для своєї безпеки і Формоза буде в першій лінії фронту. Москва ніколи не бажала безпосередньо вмішуватись у воєнну акцію на азійському Південному Сході.

До речі, завважує італійський автор, недавня заява японського прем'єра Сато про те, що Тайвань (Формоза) та Південна Корея дуже важливі для безпеки Японії, викликала подратування Китаю.

У В'єтнамі, як і в цілій південно-східній Азії, Москва не хоче безпосередньо анґажуватись у воєнні дії, але намагається створити там такі умовини, щоб якнайбільше держати американського війська у В'єтнамі. Тим то Москва постачає туди масу воєнного матеріялу, військових і цивільних фахівців, як теж шле економічну допомогу. Наслідок цього такий, що США та капіталістичний табір попали в найтяжче становище.

З Китаєм Москва в напружених взаєминах, у суперечностях і навіть в ідеологічних розбіжностях. Усе ж таки, коли мова про оборону комунізму, то співпраця Москви та Пекіну не зійде на манівці. Це основний принцип; він незрушний у радянській політиці.

З того випливає, каже Аркімеде, що нові керманичі СССР готові на зближення з Китаєм. Численні спостерігачі підтверджують, що це був би природний розвиток подій.

Надзвичайно цікаве в цьому документі ставлення Москви до **Югославії.** Москва запевняє, що уряд СССР посідає документи, зібрані її таємною службою та такими ж самими чинниками сусідніх «демократичних республік», щодо настанови Югославії.

Згідно з оцими документами Югославія має плян, і його здійснює, щоб спаралізувати всяку допомогу Румунії, Болгарії та Угорщини на випадок, коли б СССР мусів вдатись до «безпосередньої запобіжної дії». Югославію обвинувачено в тому, що її уряд затіяв підпільну акцію саботажів у згаданих країнах, сприяючи віднові капіталізму. Для цього він прийняв від капіталістів допомогу не тільки фінансову, а й мілітарну аж до шпигунської співпраці. У Югославії ситуація — хаотична. Народ бажає жити за принципами соціялізму, але його зрадницький уряд вимагає від нього величез-

(закінчення в 3-тій колонці)

ІНФОРМАЦІЙНА СТАТТЯ РОСІЙСЬКОЇ ГАЗЕТИ

Національне питання в СССР

Мало хто з росіян чув ім'я голляндця Карела ван гет Ріва, а проте він грає велику ролю в справі розповсюджування у вільному світі матеріялів, заборонених у Совєтському Союзі.

Рів поїхав був до СССР як кореспондент голляндської газети «Гет Парол». За переконанням він був близький до комунізму. Особисте зіткнення з совєтською дійсністю вилікувало його. У Москві він переконався, що опозиційні настрої в Совєтському Союзі швидко зростають та що нелегальна література охоплює щораз ширші кола.

Його надхненником став Герцен, який почав за кордоном друкувати матеріяли заборонені російською (царською — тгл) цензурою. В Амстердамі Рів заснував товариство ім. Герцена і почав невідомо як діставати з Совєтського Союзу рукописи та примірники «самовидаву». Так, завдяки йому, в британському бюлетені «Брітіш квортерлі сюрвей» появився нарис Андрія Амальріка «Чи доживе Совєтський Союз до 1984 року?», який віщує розвал совєтської влади.

Недавно в руках Ріва опинився стенографічний відчит закритого суду над Ґалансковим, Ґінцбурґом, Добровольським та Лашковою, обсягом на 400 сторінок. Усі матеріяли цього процесу будуть надруковані в книжці англійського видавництва Лонґмена Гріна.

Як на глум, згадане вище товариство ім. Герцена розташувалось у приміщенні, яке раніш займав відділ голляндської комуністичної партії Амстердаму. Два роки тому через це товариство до вільного світу потрапив меморандум Сахарова та рукопис Анатолія Марченка, який відбуває свій термін за антисовєтську аґітацію. Видавництво «Імка-пресс» у Парижі видало його книжку.

Є підстави думати, що національна ворожнеча в Совєтському Союзі буде зростати. Професор Колюмбійського університету Збіґнєв Бжезінський уважає, що на протязі декількох десятиріч національна проблема в СССР буде такою ж гострою, як расова проблема в ЗДА сьогодні.

Новим моментом у відношенні між росіянами та «нац-

(закінчення на 5 стор.)

Пляни Москви

(закінчення ред. статті)

ної жертви для своєї аґресії проти сусідніх країн. Тим то СССР рішений допомогти народнім республікам у їхній інтервенції, щоб звільнити югославський народ від гніту своїх правителів.

Проти Югославії Москва вербує італійську та французьку компартію та доручає їм кампанію проти тітоїстського режиму (опікуватися югославськими втікачами, саботувати транспорти югославського індустрійного матеріялу на своїх залізницях та в пристанях).

Це знову вказує, пише Аркімеде, на можливий поворот до сталінізму та на охоту мілітарної інтервенції в Югославії, подібно як це було в Чехо-Словаччині.

Щодо **Близького Сходу та Середземномор'я** сказано коротко: СССР готовий причиниться встановити «тимчасову» політичну рівновагу між Ізраїлем і арабами. І в цьому СССР виявлятиме свою згідливість у надії, що араби за той час зміцніють політично та мілітарно. Зростання радянської фльоти на Середземному морі — це новий, але основний козир у політиці Радянського Союзу. Збільшення його там флоти — це запорука зобов'язань Москви: задовільнити «справедливі вимоги арабського світу».

Наскільки цей документ дійсний, покаже розвиток подій. Без сумніву, у ньому чимало тверджень дуже близьких до правди. Нам важко повірити у злагоду Москви з Пекіном саме через територіяльні питання. Якщо Москві вдасться спрямувати китайську експансію в іншому напрямі, то може прийти до передишки у спорі Москви з Китаєм, але не тривалої. А втім, майбутнє покаже.

З НОВИХ ВИДАНЬ

Зі села Жужеля у світ широкий

ТРИ КРИЗИ В ІСТОРІЇ СЕСТЕР СЛУЖЕБНИЦЬ

о. Атанасій Великий ЧСВВ. Нарис історії Згромадження сс. служебниць П. Н. Д. М. Рим, видавництво сестер служебниць, 1969, стор. 767, ціна: 8.50 дол.

Усі в нас знають сестер служебниць, але, мабуть, не всі знають, що вони є найбільшою черничою організацією в усіх східних католицьких Церквах. У надзвичайно скорому розвитку перших манастирів сс. служебниць о. Кирило Сілецький, їхній засновник, бачив Божу руку.

Книжка о. А. Великого, написана на підставі документів архіву генеральної курії сс. служебниць та інших матеріялів, подає широку картину розвитку черничої громади. Бували в тому розвитку також кризи. Здебільшого це були кризи росту. Варто на них звернути увагу, бо історія сс. служебниць є також частиною новітньої історії Української Церкви.

БОЖИЙ МУЖ

1943 року, в 25-ті роковини смерти о. К. Сілецького, перемиський єпископ Йосафат Коциловський написав послання до духовенства, вказуючи на великі заслуги того священика для всієї галицької церковної провінції і рішуче відкидаючи спроби довести, нібито справжнім засновником сс. служебниць був о. Єремія Ломницький, а не маловідомий «сільський парох».

Слава «сільського пароха» зовсім не пошкодила св. Іванові В'яннє, але о. К. Сілецькому трохи таки пошкодила. Насправді, о. Сілецький аж ніяк не був пересічним парохом забитого дошками галицького села. Послання перемиського владики подає цікаві відомості, яких не знайти в книжці о. Великого.

О. Кирило Сілецький (так його звали, хоч він підписувався завжди «Селецький») народився 1835 р. в сім'ї вчителя. Священиком став 1860 р. Після шістьох років його дружина вмерла, а о. Кирило на різних посадах вірно й сумлінно служив Церкві й народові. Деякий час був учителем середньої школи, потім душпастирював у різних місцевостях Перемиської єпархії, був капеляном сс. василіянок у Яворові, двічі їздив до Італії, де зблизька приглядався діяльності різних черничих громад. Дописував до церковних газет і журналів, опублікував народньою мовою «Катехизм». Отець Кирило, хоч відзначений почесним титулом папського прелата, до смерти залишився «сільським парохом» Жужеля і Цеблова. Сталося це якраз через сс. служебниць і сс. йосифіток.

Про нього єпископ Коциловський написав: «Це священик Богом даний нашій провінції. Людина ангельської доброти, простенька, покірна, любить усе добре й поширює його всюди, куди може, без огляду на трудності. Усіх ближніх, передовсім своїх парохіян, любить, як свою власну душу... Одним словом, це праведник, муж Божого духа, що дасться нам як взірець християнського праведного, святого життя».

Подавши інформацію про початки історії сс. служебниць і сс. йосифіток, перемиський єпископ каже: «Гадаю, що все це сказане вистачить Вам, дорогі Отці, щоб Ви пізнали і знали, що основником Згромадження сестер служебниць Преч. Діви Марії Н. З. в Жужелі і Згромадження сестер ім. св. Йосифа Обручника в Цеблові є о. Кирило Селецький, б. парох у Жужелі. Що цього основника першого Згромадження сестер служебниць у нашій провінції усунено від заряду того згромадження та що він зі зраненим серцем умер поза ним, цьому ніхто з Вас, дорогі Отці, дивуватися не повинен, бо подібні допусти, від Бога дані, подивляємо в житті не одного основника церковної інституції, а цей допуст і наш о. Кирило мужньо прийняв, бо на даний приказ духовної влади він не тільки відсунувся від заряду цього першого свого згромадження, але усунений віддав ще і ввесь свій гріш, що його там вложив, віддав йому багато речей, що були його власністю, і до смерти це Згромадження сс. служебниць любив і, де й коли міг, завжди помагав».

Єпископ Коциловський, прочитавши в одному довіднику, що василіянин о. Ломницький заснував Згромадження сс. служебниць, а інший василіянин, о. Лозинський, був автором перших «Правил», заперечив одне і друге. І засновником, і автором перших «Правил» був о. Сілецький, каже єпископ. І додає, що митрополит Шептицький, що дуже добре знає всю справу, з нагоди 50-річчя сс. служебниць, 1942 року написав послання, де згадує про заслуги о. Ломницького, о. Лозинського та інших василіян, але засновником зве о. Сілецького.

ФАКТИ Й ІДЕЯ

Що о. Великий каже про заснування сс. служебниць? Про це, каже він, «ходять невірні погляди» (стор. 682), породжені незнанням і пристрасністю. Треба рахуватися з фактами. Тут ідеться, каже він, про «історичний факт», не про «якісь філософські ідеї».

Так, ідеться передусім про історичний факт, але розуміння того факту залежить також від ідеї, кого можна чи не можна вважати засновником. До того ж, був ще факт другий, який почасти заслонив факт перший. В історії сс. служебниць уже з самого початку видатна роля належала оо. василіянам. Їм церковна влада потім дала повну опіку над черницями. Так мусило статися. Але через це постать о. Сілецького в пам'яті й особливо в ювілейних святкуваннях черниць щораз меншала. Засновник скоро став співзасновником, а накінець — свого роду ктитором. У деяких друкованих довідниках не Жужель, а Кристинопіль поданий як місце першого дому сс. служебниць.

Головним апологетом о. Ломницького був о. Д. Ткачук, головний настоятель Василіянського чину. За ним іде о. Великий. 1933 року о. Ткачук, бажаючи об'єктивно висвітлити питання засновника Згромадження сс. служебниць, звернувся по інформації до старенького о. М. Лончини в Кристинополі. Той відповів, що в 1890-тих роках молоді василіяни не раз говорили про потребу створити громаду українських черниць. «Промотором» ініціятиви був єзуїт о. Г. Щепковський (у той час настоятель реформованих василіян), а «виконавцями» ініціятиви були «о. Селецький і наш о. Ломницький».

Промотор, виконавці... А хто ж із них засновник? Залишивши збоку єзуїта-промотора, о. Ткачук з двох виконавців вибрав о. Ломницького, бо йому належала «духовна роля». А це головне. За цією логікою можна доводити, що, наприклад, папський сповідник — перша особа в Католицькій Церкві.

Як о. Ткачук, так о. Великий пригадують, що о. Ломницький переконав о. Сілецького не йти до кращої

(закінчення на 5 стор.)

Молот, ковадло і жидівський додаток

М. Чарторийський. Між молотом і ковадлом. Причинки до історії УПА (спомини 1942-45 рр.). Ню Йорк, видавництво «Говерля», 1970, стор. 303, ціна: 2 дол.

Спогади М. Чарторийського з 1942-45 рр. є, як він сам каже, тільки «причинками» до історії УПА. Автор говорить про події, які бачив на власні очі і брав у них участь. Бувши членом ОУН Бандери, Чарторийський ставився прихильно до мельниківської фракції ОУН (стор. 203), бо розумів, що внутрішня боротьба погіршує становище між гітлерівським молотом і совєтським ковадлом.

Події автор подає так, як їх пам'ятає. І читач сподівається, що автора не зраджує його пам'ять. Гірше з історичними та літературними ремінісценціями, якими М. Чарторийський частенько прикрашує свою розповідь. Латинські цитати (наприклад, на 280 сторінці) майже всі більш чи менш перекручені. Франків рядок «Лиш боротись — значить жить» поданий на 154 стор. як «слова поетеси!»

Справжню сенсацію Чарторийський (стор. 270-2) робить із жидівської книжки «Евен мецула». У Словаччині німці арештували нашого автора («я подібний до жида», стор. 270), і він кілька днів був у в'язниці разом із жидами. Жиди говорили мовою словацькою або їдіш. «І я майже все на 90% розумів, а решту догадувався». Жиди казали, що Бог тепер карає їх за ненависть до ґоїв. Згадували також про книжку «Велика калабаня» якогось рабина Гановера чи з Гановеру. «Там мала б бути мова про ненависть до українців і України».

У ЗДА Чарторийський роздобув таємничу книжку. «Правда істинна про все, про що у в'язниці на Словаччині жиди між собою говорили!!!» (стор. 272). Шкода, що після трьох знаків вигуку автор нічого не каже про зміст тієї книжки.

Натан Ганновер, родом із Кракова в час Хмельниччини втратив в Україні майно і рідних. Сам утік до Італії. У Венеції 1653 року вийшла його хроніка недавніх подій в Україні. Книжку перекладено іншими мовами. Не була вона і не є ніяким секретом.

«Евен мецула» (не «метцула», як пише Чарторийський) значить «Багнюка» (не: велика калабаня). Якби Ганновер був більш поміркований, то міг би назвати свою хроніку «Між молотом і ковадлом». Ясна річ, що Ганновер не захоплюється ні Хмельницьким, ні українцями.

Хмельницький живе не тільки в піснях українського народу. Він залишився теж у фольклорі східноевропейських жидів. Навіть у найславнішій жидівській театральній п'єсі «Диббук» є згадка про нього. Новітні жидівські історики, хоч різні різно підраховують жидівські втрати в час Хмельниччини, всі визнають, що багато полетіло жидівських голів. Жиди, що були корчмарями й орендарями, заплатили не тільки за свій визиск, а ще більше за загальну кривду всієї польської системи правління й господарства.

В інформації Чарторийського про Ганновера — досить сенсації, мало поінформованости.

Ждіть вашої аплікаційної форми для дії "ЛІФТ"!

Вам уже відомо про програму федерального уряду зменшити запаси збіжжя — про дію «Ліфт».

Якщо ви з власником «перміту», то поштою дістанете форму для реєстрації акрів поля для управи збіжжя. Її треба виповнити й передати аґентові вашого елеватора.

Виплати фармерам будуть базуватися стисло на інформації, поданій у вищезгаданій формі.

Отже, ждіть форми. Виповніть її і негайно подайте її аґентові вашого елеватора. Чим скоріше подасте форму, тим скоріше дістанете виплату.

"Operation LIFT"
500 Financial Building
Regina, Saskatchewan
Phone...522-2637

CANADA AGRICULTURE

Issued under authority of the Hon. H. A. Olson and the Hon. O. E. Lang

НЕДІЛЯ ПРО СЛІПОРОДЖЕНОГО

31 травня

ДІЯННЯ АПОСТОЛІВ: зач. 38

У ті дні сталося, коли ми йшли на молитву, зустріла нас одна дівчина, що мала духа Пітона і віщуванням приносила великий зиск своїм панам. Ця йшла за Павлом і за нами та кричала, кажучи: Ці люди є слугами Бога Найвищого, вони звіщають вам дорогу спасіння. І це робила багато днів. Та Павлові надокучило, і він, обернувся, сказав духові: Приказую тобі в імені Ісуса Христа вийти з неї.

І вийшов в тій хвилі. А пани її, бачачи, що пропала надія їх зиску, спіймали Павла і Силу і заволікли на торговицю до князів. І привівши їх перед начальників, сказали: Ці люди, будучи жидами, непокоять наше місто, і голосять звичай, котрий не годиться нам приймати, ані робити, бо ми римляни.

І збіглася товпа проти них, а начальники роздерли їх одежу і казали бити їх палицями. І коли завдали їм багато ран, вкинули їх до в'язниці і приказали сторожеві пильно їх стерегти. Той, прийнявши такий приказ, вкинув їх до глибшої в'язниці, а ноги їх замкнув у колоду.

Та опівночі, Павло і Сила молячися, славили Бога; і слухали в'язні. І нараз зчинився великий землетрус, так, що захиталися підвалини в'язниці. І зараз відчинилися всі двері і розв'язалися окови всіх. А сторож в'язниці, коли збудився і побачив відчинені двері в'язниці, вийняв меч і хотів себе вбити, думаючи, що в'язні повтікали. Та Павло крикнув великим голосом, кажучи: Не роби собі нічого злого, бо ми всі тут.

І попросивши світла, увійшов, і дрижачи припав до ніг Павлові й Силі. А вивівши їх геть, сказав: панове, що маю робити, щоб спастися?

А вони сказали: Віруй в Господа Ісуса Христа, і будеш спасенний ти і твій дім. І проповідали йому слово Господнє і всім, що були в його домі. І взявши їх тої ж години вночі, обмив їх рани і зараз охрестився сам і всі його. І увівши їх до свого дому, заставив стіл і веселився з усім своїм домом, увірувши в Бога.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ІВАНА: зач. 34

У той час, як переходив Ісус, побачив чоловіка, сліпого від народження. І учні спитали його, кажучи: „Учителю, хто згрішив: він чи його батьки, що сліпий він родився?"

Відповів Ісус: „Ні, він не згрішив, ні його батьки, а щоб явились на ньому Божі діла. Мені треба робити діла того, що післав мене, поки день; надходить ніч, коли ніхто не зможе робити. Поки я у світі, я світло світові".

Промовивши це, плюнув на землю і зробив грязиво з слини й помазав грязивом очі сліпому; і сказав йому: „Піди і вмийся в ставку Сілоамськім — що значить: Посланий". — Він пішов, умився і вернувся видючий.

А сусіди й ті, що бачили його перше, що був сліпий, казали: Чи це не той, що сидів та просив? Інші казали, що це той; а другі: що похожий на нього. Він же сказав: „Це я". Казали тоді йому: „Як же відкрились йому очі?"

Відповів він і каже: „Чоловік, що його звуть Ісус, зробив грязиво й помазав мої очі, і сказав мені: піди в Сілоам та вмийся. Я пішов, умився, — і прозрів". Сказали тоді йому: „Де він?"; каже: „Не знаю".

Приводять його до фарисеїв, колись сліпого. Була ж субота, коли Ісус зробив грязиво й відкрив йому очі. І знову питали його фарисеї, як то він прозрів. Він же сказав їм: „Грязиво положив він мені на очі і я вмився і бачу".

Говорили тоді деякі з фарисеїв: „Не від Бога цей чоловік, бо не шанує суботи". Інші казали: „Як може грішний чоловік творити такі чуда?" І незгода була між ними.

І знову кажуть сліпому: „Що ти кажеш про нього, що відкрив він твої очі?" А той відказав: „Він пророк". Не повірили тоді жиди про нього, що був сліпий і прозрів, аж поки покликали батьків того прозрілого. І запитали їх, кажучи: „Чи ваш це син, що про нього кажете, що сліпий родився? а як же тепер бачить?"

Відповіли їм батьки його й сказали: „Знаємо, що це наш син і що сліпий родився; як же він тепер бачить, — не знаємо. Його питайте, має літа, нехай говорить сам про себе".

Таке говорили його батьки, бо боялися жидів; бо жиди вже змовились, щоб того, що визнає його за Христа, вилучити його з божниці. Тому й говорили батьки його: Має літа, самого питайте.

Покликали тоді вдруге чоловіка що був сліпий і сказали йому: „Віддай хвалу Богові. Ми знаємо, що цей чоловік грішний". Відповів він і сказав: „Чи грішний чоловік він, — не знаю; одне знаю, що я був сліпий, а тепер бачу". І знову сказали йому: „Що зробив тобі? Як відкрив очі?"

Відповів їм: „Я сказав вам уже й хіба ви не чули; що ви знову хочете чути? Може хочете стати його учнями?"

Вони вилаяли його і сказали: „Ти його учень, ми ж Мойсеєві учні. Ми знаємо, що Бог говорив до Мойсея; цього ж не знаємо, звідкіля він".

Відповів той чоловік і сказав їм: „То ж бо й дивно, що не знаєте, звідкіля він, а він відкрив мені очі. Ми ж знаємо, що грішників Бог не слухає; а хто побожний і Божу волю чинить, того слухає. Від віку не чувано, щоб хто відкрив очі сліпому від народження; коли б він не був від Бога, нічого не міг би зробити".

Відповіли й сказали йому: „У гріхах ти ввесь народився і ти навчаєш нас?"

І прогнали його геть. Почув Ісус, що прогнали його геть, і знайшовши його, сказав йому: „Чи віруєш ти в Сина Божого?" Він відповів і сказав: „Хто він, Господи, щоб я вірував у нього?"

І сказав йому Ісус: „Ти бачив його, і хто говорить з тобою — це він". А він відповів: „Вірую Господи", і поклонився йому.

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company

10702 - 101 St., Edmonton

Найбільша в Едмонтоні й одинока робітня пам'ятників. Від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з ґраніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, ґраніту й бронзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова достава. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 35% опусту від нормальної ціни.

ЗІ СЕЛА ЖУЖЕЛЯ У СВІТ ШИРОКИЙ

(закінчення з 4 стор.)

парафії, йому вже призначеної, а залишитися в Жужелі і там створити перший дім сс. служебниць. Невже ж це достатній доказ, що о. Ломницький був засновником черничої громади чи хоч би засновником засновника? Свою книжку о. Великий написав на прохання головної настоятельки черниць (про це вона говорить у передмові) і на підставі архіву черниць, та це не позбавляє його права зватися єдиним автором книжки.

Каже о. Сілецький, що він «уже віддавна» (стор. 702) мав думку заснувати згромадження сс. служебниць. Нема підстав не вірити йому. Мав він також розмови з о. Щепковським та іншими людьми, поки зустрівся з молодим о. Ломницьким. Цей, коли пізніш відповідав на гірку статтю о. Сілецького, не назвав себе засновником, навпаки, вказував на заслуги того, «хто даючи своє ім'я, труд і допомогу», поставив собі довічний пам'ятник (стор. 721). Полеміка між о. Сілецьким і о. Ломницьким не стосувалася справи самого заснування. Отець Кирило написав: «слава Богу за все», що в перекладі на простонародну мову значило: «за моє жито та мене ж і бито». А отець Єремія, виявляючи співучасть свою та своїх співбратів-василіян в організуванні сс. служебниць, хотів цим показати, що оо. василіяни не вчинили відсуненому о. Кирилові ніякої кривди і що в історії сс. служебниць не з'явилися вони аж тепер.

Потім були гостріші суперечки. В оборону о. Сілецького виступали деякі спархіяльні священики. Про це о. Великий згадує аж декілька разів. Не згадує про двох визначних василіян — митрополита Шептицького та єпископа Коциловського. Обидва знали «документи», мали належний «вгляд»; все ж обидва звали о. Сілецького засновником сс. служебниць.

КРИЗА Ч. 1, 2, 3

Якщо історія є вчителькою життя, то зокрема повчальними здаються три кризи в розвитку черничої громади сс. служебниць.

Насамперед збулася звичайна історія квочки, що вивела каченят. Не зважаючи на лемент свого опікуна о. Кирила, каченята полізли у воду. Потім була друга криза, більша і довша. Завузький був між'спархіяльний ставок. Вибиваючися з-під влади єпископів, сс. служебниці добиваються папського визнання. На цьому, третьому етапі повної автономії та централізації деяку загрозу становили і становлять прояви відосередкового руху чи принаймні відосередкових настроїв.

Чернича громада сс. служебниць зростала так скоро, а перші правила, які о. Кирило переклав з польської мови і достосував до українського обряду, були такі неповні, що непорозуміння («несогласія», казав о. Кирило) були неминучі. Новостворена організація була установою спархіяльного права. У Василіянському чині були інші порядки, і це мимохіть мало вплив на життя в перших манастирях черниць. Наприклад, у Жужелі о. Сілецький щодня навчав черниць катехизму, а теж читати й писати. Щотижня приїздив теж один із ченців-василіян. Митрополит у той час ще не призначив був т.зв. духовного комісара, але сс. служебниці, каже о. Великий (стор. 119), звали о. Ломницького своїм настоятелем. Коли о. Сілецький придбав будинок (це був уже третій дім) для новіціяту у Кристинополі, малі непорозуміння обернулися в більші. 15 травня 1896 р. митрополит призначив о. Сілецького прокуратором сс. служебниць на всі три спархії, того ж місяця василіяни відмовилися займатися далі справами сс. служебниць. Черниці в Кристинополі зробили свого роду духовний страйк (стор. 99 — 100), і перемога о. Сілецького закінчилася поразкою. Він, людина літня, залишився сам. Для добра справи церковна влада відсунула його і провід дала оо. василіянам. Спочатку о. Кирило був уражений; потім радів, що його діло розвивається і без нього.

Куди гостріший конфлікт виник після першої світової війни. Цій другій кризі о. Великий відводить досить багато місця (стор. 232-253). З доручення галицьких ієрархів справами сс. служебниць займався тоді станиславівський єпископ Григорій Хомишин. Великий був він прихильник і добродій сс. служебниць, але також, як відомо, великий сторож церковної дисципліни. За неслухняність він викинув декількох черниць, теж настоятельок, зі згромадження, а до Риму написав скаргу на «претенсії василіян» (стор. 236). Справа ця тяглася довго. Неслухняні сестри відбули за кару десятиденні духовні вправи і не могли вже перебувати на території Станиславівської спархії.

Причиною замішання були не тільки людські хиби, а теж недостачі церковного права й організації. Сестри служебниці мали тоді аж трьох керівників: свою настоятельку, єпископа і василіянського комісара. Вже 1932 року згромадження одержало тимчасову автономію.

Ще поки ця автономія стала остаточною, в заокеанських країнах серед сс. служебниць почали з'являтися ознаки внутрішнього «сепаратизму». У Бразилії деякі латинські єпископи цього вимагали. У Канаді цей фермент був наслідком відчужености й частинної асиміляції. З матеріялів, поданих о. Великим, виходить, що українські єпископи, передусім митрополит Шептицький, допомагали сс. служебницям зберегти єдність. Цікаво, що теперішня головна настоятелька сс. служебниць, яка є уроженкою Канади, 1962 року, у листі до сестер, на першому місці вказала на «справу усунення духа відокремлення чи сепарації, що підриває централізацію цілого згромадження» (стор. 547).

Де шукати ліку проти третьої кризи? У здорових елементах, що їх видно у кризі другій і першій. Треба зв'язку з цілою Церквою та її ієрархією; треба зв'язку з народом, з якого вийшли сільські дівчата, що були першими членами великої черничої громади. Сама юридична автономія не дає забезпечення на розвиток, навіть на життя.

БАГАТА ІСТОРІЯ

Історія сс. служебниць, які зі села Жужеля пішли у світ широкий, справді багата. Багата також книжка о. Великого. Він здебільшого не виходить поза офіційну чи півофіційну хроніку самих сс. служебниць, однак подає добре впорядкований матеріял і — головне — подає багато матеріялу.

Отець Кирило Сілецький та його помічники — василіяни створили велике діло; сестри служебниці зробили велике діло. Про це книжка о. Великого розказує спокійно, обережно уникаючи панегіричного тону. Щоправда, інколи хотілось би ще більшої обережности. Дуже хвалить о. Великий (стор. 479 — 480) Часослов, що його недавно сс. служебниці опублікували: мова в ньому церковнослов'янська, зате літери українські й вимова українська. Наскільки корисніший був би Часослов українською мовою! Черниці, яким треба транслітерувати церковнослов'янщину, очевидячки, слабо розуміють її.

Аж дві сторінки (575 - 576) о. Великий присвячує фактові, що головна настоятелька сс. служебниць була авдиторкою (слухачкою) II Ватиканського собору. «Присутність сестри служебниці з-поміж коло тисячі різних черничих згромаджень могла і звернула на себе увагу католицького світу на служебниць у соборових і світових маштабах». Чи не завеликі ці маштаби? Було б дивно, якби між соборними авдиторками не було представниці сс. служебниць, найбільшого черничого згромадження східного обряду, тим більше, що вже раніш запрошено на Собор настоятельку українських василіянок.

Пора нарешті кінчати. Ці газетні рядки — трохи про книжку, трохи з приводу книжки — аж ніяк не є рецензією, на яку ця публікація заслуговує і яку, сподіваємося, наші церковні історики дадуть.

Національне питання в СССР

(закінчення з 4 стор.)

менами» в Совєтському Союзі будуть висліди загального перепису населення цього року. Всі демографічні розрахунки виявляють, що росіяни не дістануть абсолютної більшости.

Відосередкові сили, безперечно, діють у Совєтському Союзі. Вони особливо сильні в Україні і в балтійських республіках. Сам московський уряд часом проти своєї волі сприяє такому розвиткові. Наприклад, Україна заступлена в Об'єднаних Націях як окрема одиниця і в статистичних альманахах стоїть серед европейських країн на п'ятому місці за населенням та територією. Українці чудово знають, що їхня країна може легко існувати самостійно в економічному відношенні.

Звичайно, це тільки початок. У Києві ще не думають про відокремлення. Націоналісти покищо хочуть добитися тільки більшої автономії.

Про силу національних рухів можна судити по числу дрібнобуржуазних націоналістів, що перебувають у концтаборах: вони становлять більш як половину всіх політичних в'язнів.

Естонці та латиші шукають культурних зв'язків із Заходом. У Таллінi всі слухають фінських радіопередач і навіть дивляться на фінську телевізію. У Ризі на виставках малярства вже не знайдете відображення соціялістичного реалізму; там панує остання течія абстрактного мистецтва.

Коли Москва проголошує, що промислове виробництво в цих республіках під совєтською владою зросло в 20 разів, їй з місця заперечують, що «ми зробили б ще більше, якби були самостійні і здійснювали соціялізм».

Господарська статистика виявляє, що середній річний прибуток на душу населення, що становить 1188 долярів, перевищено тільки в чотирьох республіках. В одинадцятьох інших він куди нижчий. Тепер виясняють, що частина країни на схід від Уралу (Сибір — тгл) минулого року виконала всякі виробничі пляни тільки на 65%. Це пояснюється протидією «нацменів», що не бажають виконувати завдання, диктовані Москвою.

Та й самі росіяни злі на меншини. Росіяни переконані, що «нацмени» живуть краще, ніж вони самі, і користуються великими правами. Вони заздрять грузинам і азербайджанцям, які літаками перевозять садовину до Москви і багатіють. Вони не люблять населення балтійських республік за те, що воно користується великою свободою.

«Новое русское слово»
переклав ТГЛ

ТОРЖЕСТВО У ВОСЕТНА

У Восетна, Алта, в неділю 14 червня буде врочиста архієрейська Літургія. Початок: 9 год. ранку. Співає хор із Смокі Лейку.

О 12.30 — парафіяльний бенкет у міській залі.

На церковне торжество запрошують вірних усієї околиці.

АЛБЕРТА

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie
24. — Ріно 10; Гай Прері 2
31. — Ґей Скул 10

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
24. — Ст. Павль год. 10 р.
31. — Єншав год. 10 р. Парастаси на гробах

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
24. — Смокі Лейк 10 рано (гроби)
31. — Смокі Лейк 10 рано (гроби)
4. червня — Радвей 10 рано
7. — Ельдорена 10 рано (гроби)
14. Сошест. Св. Духа — Восетна 9 рано благословення церкви, храм
15. Пресв. Трійці — Радвей 10 рано
21. — Смокі Лейк
28. — Смокі Лейк

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph.: 433-6572
24. — Карвел (храмовий празн.) год. 9.30 Литія і Сл. Божа; по відправі парастаси на гробах
31. — Рочфорт Брідж год. 10; по відправі парастаси на гробах

о. Є. Дмитрук
Ph. 424-1472
11139 - 110 A Ave., Edmonton
24. — Лемонт год. 10 р.; попол. 1.30 Парастаси
31. Восток св. Михаїла год. 10 р.; 2 год. попол. Парастаси

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835
24. — Голден год. 8.30; Голден-фарми год. 10.30, спільне свячене, Парастаси на гробах
31. — Голден год. 10.30

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279
24. — Стар
31. — Скаро
4. червня — Вознесення Госп. — Лішур
7. — Стар

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593
24. — Атабаска 10; Просперіті 1 год. і Парастаси
31. — Бойл 10; Фрейнс 12.30 і Парастаси
4. червня — Вознесення — Россінгтон 10
7. Св. Отців — Фрейнс 9; Атабаска 11.30
14. Святого Духа — Бойл 10 празник
15. Пресв. Тройці — Просперіті 10 празник
21. Всіх Свят. — Річмонд Парк 10 і Ню Пайн Крік 12.30
28. — Атабаска 10; Бойл 12.30

о. Б. Лисак ЧСВВ
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
24. — Моркемб 12.00
31. — Мирнам 10.00; Бовелон 12.30

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345
24. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10
31. — Ту Гилс год. 9; Плейн Лейк год. 10 (Парастаси на гробах)

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton
24. — Кемровз 10 перше Св. Причастя дітей і Парастаси
31. — Гей Лейкс 9; Равнд Гіл 11 год.

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952
24. — Редвотер год. 10.00
31. — Редвотер год. 10.00

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
24. — Давнінг: по Сл. Б. Парастаси

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
24. — Ренфурлі 10 рано — Парастаси
31. — Іннісфрі-місто 10 рано; Менвіл 12 — Парастаси
4. червня — Іннісфрі XI ренч
7. — Левой
14. — Ренфурлі
15. — Іннісфрі 10 ренч
21. — Іннісфрі-місто
28. — Менвіл-празник
Всюди: 10 год. ранку.

о. І. Черкавський
Ph. 948-3730
P.O. Box 141, Derwent
24. — Дервент 8.30; Нортерн Велі 10.30
24. — Дервент 8.30; Енгел Лейк 10.30 (поминки по відправі)
31. — Дервент 10.30
4. червня — Дервент Вознесення 10.00 (празник)
7. — Дервент 8.30; Елк Пойнт 10.30
13. Празник Святого Духа — Дервент 10.00
14. — Дервент 8.30; Нортерн Велі 10.30
21. — Дервент 8.30; Верміліон 10.30
28. — Дервент 8.30; Кленданолд 10.30

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
24. — Норт Батлфорд; Редісон год. 2 попол.
31. — Медовлейк (єпископська візитація)
У травні кожного понеділка, середи і п'ятниці в Норт Батлфорді травневі богослуження о 7.30 вечі.

о. М. Будз
P.O. Box 208, Vonda
Phone 47
24. — Вонда 10 г.
31. — Гаврилюки 10 г.
У травні: Молебні до Матері Божої — Вонда: вівторок, четвер, п'ятниця; Сматс: середа 7 год. веч.; Гаврилюки: субота.

о. Ів. Мухарський
Box 103, Krydor, Sask.
Phone: 40
24. — Кридор 9; Орлів 11
31. — Кридор 9; Бл. Лейк 11
4. червня — Вознесення ГНІХ — Кридор год. 9; Бл. Лейк год. 11
7. — Січ год. 9; Бл. Лейк год. 11
14. — Орлів год. 9; Кридор год. 11
15. — Бл. Лейк год. 11
21. — Утринів год. 9; Бл. Лейк год. 11
28. — Орлів год. 9; Кридор год. 11

о. В. Фляк
Box 161, Cudworth, Sask.
Phone: 256-3306
24. — Дана 9.00; Кадворт 11.00
31. — Гамболдт 9.00; Бруно Пр. Тройці 11.00; Кадворт 4.00 попол.
Травневі Молебні до Матері Божої о год. 8.00 вечора: вівторок і субота — Кадворт; середа — Твей; четвер — Гамболдт; п'ятниця — Бруно Пр. Тройці.

о. А. Хорунжий
P.O. Box 111, Alvena, Ph. 10
24. — Алвена-місто 9 рано
24. — Боднарі 11 рано (на гробах)
31. — Алвена-місто 10 рано (на гробах)
4. червня — Вознесення ГНІХ — Ланівці (храм) 9 рано
7. — Алвена-місто 10 год.
14. — Алвена-місто 10 рано
15. — Алвена-фарми 10 рано
21. — Ланівці 10 рано (на гробах)
28. — Алвена-місто 9 рано; Боднарі 11 рано

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
24. — Вакав 9 рано; Борщів 11
31. — Вакав 10 рано; Сокаль 11.30 рано
4. червня — Вознесення — Ст. Джуліен 10 (і гроби)
7. — Вакав 9 рано; Прудгом 11 (гроби попол.)
14. — Вакав 10 рано (гроби 3 год. попол.)
15. Пресв. Тройці — Сокаль 10 р. (празник і гроби)
21. — Вакав 9 рано; Борщів 11 год. (і гроби)
28. — Вакав 10 рано; Сокаль 11.30

Богослуження: травень-червень

Гр.	Юл.	Дн	Юліянський календар	Григоріянський календар
24	11	Н	**Самарянки. † Кир і М.**	**Всіх Святих.** Симеона
25	12	П	Епіфанія св.	† 3 найд. гол. Ів. Хрест.
26	13	В	Гликерії мч.	Карпа ап.
27	14	С	Ісидора мч.	Терапонта сщмч.
28	15	Ч	Пахомія преп.	**Пок. Пр. Т. Тіла і Кр. Хр.**
29	16	П	Теодора Осв. преп.	Теодосії препмч.
30	17	С	Андроніка ап.	Ісаакія преп.

КВІТИ НА ВЕСІЛЛЯ

Відвідайте наш відділ штучних квітів на весілля та огляньте наш великий вибір букетів для молодої та дружок по цінах, що напевно відповідатимуть й вашому бюджетові. КВІТИ НА ВСЯКІ НАГОДИ.

Amby Lenon Ltd. Florists

10349 Jasper Ave., EDMONTON Tel.: 424-7314

saskatchewan summer school of the arts

Українські танки

Saskatchewan Summer School of the Arts at Fort San, Saskatchewan

9 - 16 серпня, 1970 р.

Курси для початківців й заавансованих учасників, віком від 10-25 років, наука українських та іншонаціональних танків в чудових приміщеннях літних курсів.

Вчитель курсів: Л. Павличенко, Саскатун

Найменша кількість учасників: 15 студентів
Оплата за курси, мешкання та харч: $45.00

Реєстрація: до 5 червня включно

За повними інформаціями та аплікаціями пишіть до

The Saskatchewan Arts Board,
Saskatchewan House, Dewdney Ave. W., REGINA, Saskatchewan

Ріджайна, Саск.: – похорон бл. п. Йосифа Малявського

бл. п. Йосиф Малявський

В суботу, 21 лютого ранком розійшлася в Ріджайні сумна вістка, що, по короткій та важкій недузі, у міському шпиталі в Ріджайні відійшов у вічність на 69-ому році свого трудолюбивого життя бл. п. Йосиф Малявський, довголітний і дуже заслужений член української католицької парафії св. Василія в Ріджайні.

Покійний прийшов на світ 7 вересня 1900 р. в селі Соколів, пов. Підгайці, Західна Україна. До Канади приїхав у червні 1928 р. й замешкав у Ріджайні, Саск. В 1933 р. він одружився з Марією Федчак. Бог поблагословив подружжя двома дітьми: Лаврентієм та Анною. П-во Малявські діждалися вже також 5 внуків. Після приїзду до Канади покійний працював на різних роботах, аж доки не дістав постійної праці в залізничій компанії Сі-Пі-Ар, де відпрацював 32 роки. Від чотирьох років він був уже не пенсії.

Покійний від самого початку побуту в Ріджайні належав до парафії св. Василія Вел. й був завжди добрим та діяльним її членом. Він брав живу участь в парафіяльному житті й його часто вибирали до церковного комітету. Радо жертвував на потреби гроші та фізичну працю, а через кілька років був старшим братом. З вдачі своєї він був дуже розважний і лагідний, а притому дуже справедливий і чесний. Для всіх був взірцем християнина-католика живої віри. Щоб йому було ближче ходити до церкви, купив собі хату напроти церкви. Кожної неділі й свята бував на Службі Божій, а як, перейшов на пенсію, то часто приходив до церкви й на будних. Часто також приступав до св. Тайн. Був він також свідомим українцем й передплачував різні українські часописи в тому „Українські Вісті" та „Голос Спасителя".

Тому не дивно, що хоч день похорону був робочим днем, на похорон покійного прибуло дуже багато людей. Простора церква св. Василія була вщерть наповнена. На похорон прибула також родина покійного з дальших околиць Канади. З Бентфорд, Онт. Прибула сестра покійного Антонія, зам. Квасньовська, та її син з Калґарі, з Торонта приїхав шваґер покійного Ол. Федчак з дружиною та другий шваґер Л. Махняк з дружиною з Кюпар, Саск.

Оплакують покійного дружина Марія, син Лаврентій та дочка Анна, зам. Симпсон та п'ять внуків. Окрім того дві сестри Каролина й Евгенія в Україні та Меланія в Польщі.

Похоронні обряди розпочалися парастасом, що його в каплиці похоронного заведення Спірс відслужено в понеділок, 23 лютого. Заупокійну св. Літургію й похорон відслужив о. прелат О. Пасічняк та о. Р. Лужний у вівторок, 24 лютого в церкві св. Василія. Під час похорону співали дяки п. І. Гавдида та п. Ю. Гук, а також п-і Е. Галапац. Пращальне слово виголосили оба священики: о. прелат О. Пасічняк по українськи, а н. Р. Лужний по англійськи.

Після похорону відбувся в парафіяльній авдиторії поминальний обід, що його приготовили членкині місцевого відділу ЛУКЖ. Під час обіду промовляв о. прелат О. Пасічняк, який склав висловив співчуття родині, подякував учасникам за жертви на Служби Божі та за віддання послідної прислуги покійному. Він імені родини промовляв син покійного Лаврентій, який склав подяку священикам та дякам за відслуження похоронних богослужб, членкиням ЛУКЖ за приготування поминального обіду, а всім учасникам за участь в похороні його батька.

Родина покійного передала 15.00 дол. на пресовий фонд „Українських Вістей". За жертву щиро дякуємо, а покійному вічна пам'ять.

Едмонтон, Алберта

В ТРЕТЮ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ БЛ. П. ДМИТРА ПЕТРА БАЛАБАНА

бл. п. Дмитро Петро Балабан

Три роки тому 30 травня 1967 року на 31-ому році життя помер несподіваною смертю бл. п. Дмитро Петро Балабан.

В третю річницю смерти, в суботу, 30 травня цього року, в катедральній церкві св. Йосафата о год. 8:00 рано буде відправлена Служба Божа і Панахида.

Родина покійного щиро запрошує всіх знайомих до участи в поминальних богослужбах.

Евансбурґ, Алберта

В ДРУГУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ БЛ. П. МИХАЇЛА ЧІЧАКА

бл. п. Михайло Чічак

22 квітня 1968 р. упокоївся в Бозі бл. п. Михайло Чічак.

В другу болючу річницю смерти родина покійного згадує його з жалем та болем та шле до Всевишнього молитви за супокій його душі.

Вже другий рочок минає третій наступає, як тебе, мій мужу, між нами немає. Великодний понеділок то пам'ятна днина, що нас з тобою, мій мужу, навік розлучила. Ой, мужу мій, мужу, я гіренько плачу, бо тебе на цьому світі я вже не побачу. Рівнож твої діти за тобою плачуть, що вже свого батька більше не побачать.

У Рочфорді, біля церкви ще свіжа могила. У ній мій муж спочиває, я сама лишилась. Залишилась я без тебе на все удовою, тепер лежу у шпиталі й плачу за тобою. Нераз я заплачу і гірко ридаю, бо до твої могилоньки тепер не дістанусь. Я хвора й в шпиталі тут мушу сидіти, а зате прийдуть до тебе твої любі діти. Не лиш діти й внуки будуть приходити, щоб на твоїй могилонці квіти посадити.

Наші любі татку, нам дуже тяженько, бо приходимо на фарму, а вас не видненько. Лиш смуток вітає у нашій хатині: мама у шпиталі, а тато в могилі... Від коли вас, татку, між нами не стало, сумні нам всі свята, веселости мало... А я тебе, мужу, щиро споминаю, а за твою душу Господа благаю.

Спочивай, мій мужу, я тя не забуду і за твою душу молитися буду. Також твої діти й внуки, доки будуть жити, будуть за твою душу Господа молити.

Спочивай, наш мужу й батьку, інакше не буде, нехай земля канадійська пером тобі буде.

Дружина Анна, дочки і внуки

З нагоди поминок дружина покійного Михайла передала 10.00 дол. на „Українські вісті". За жертву щиро дякуєм, а покійному вічна пам'ять.

Саскатун, Саск.: 55-річний ювілей п-ва Михайла і Марії Кардаш

В середу, 21 січня, о. прелат І. Олійник відслужив у катедрі св. Юрія в Саскатуні св. Літургію в намірені п-ва Кардаш, які в тому часі відзначували 55-річчя їхнього подружого життя. Після Сл. Божої о. прелат уділив ювілятам благословення, побажав їм всього добра на будуче, а всі приявні відспівали многоліттєвіє.

В неділю, 25 січня діти ювілятів запросили до дому дочки та зятя ювілятів п-ва В. Баклащуків поважне число приятелів та знайомих ювілятів, щоб вшанувати ювілей батьків святочним обідом. Простора хата п-ва Баклащуків заповнилася гостями. О. прелат І. Олійник проказав молитву й гості засіли до гарно приготованого обіду, про який подбали дочки та внучки. Після обіду господар хати п. В. Боклащук привітав гостей та побажав родичам усього добра на їхні старші роки. Він рівнож подякував їм за всі труди та старання, які вони поклали для виховання та виведення в людей своїх дітей. О. прелат привітав ювілятів від себе та від імені священиків парафії св. Юрія та побажав баато радости та потіхи з дітей та внуків. З черги відчитано привітальні телеграми та листи. Відтак вітав ювілятів п. П. Колишір, який знає ювілятів добре через довгі роки. Він рівнож подякував дітям за приготування гарного прийняття в честь своїх родичів. Опісля пердано ювілятам гарні дарунки, а всі приявні відспівали грімке многоліттєвіє.

Під кінець прийняття п. Михайло Кардаш подякував від себе та в імені своєї дружини своїм дочкам за приготування обіду та за дарунки, о. прелатові за слова привіту, а всім гостям за вшанування їхнього ювілею своєю приявністю. Між гостями були м. ін. д-р М. Крочак з дружиною, братова Анна Кардаш із дітьми з Принс Алберт, зяті, свати та сестра ювілята п-і Параска Будз.

Ювіляти мають дві дочки, обі замужні. Олена, зам. Віктор, живе в Ст Бенедікт, а Параска Боклащук живе в Саскатуні. В її домі відбувалася гостина. Діждалися вже 6 внуків та 2 правнуків. Обоє ювіляти, як на свій вік, держаться дуже добре.

З нагоди ювілею п. Кардаш передав 5.00 дол. на „Українські Вісті", а 15.00 дол. на катедру св. Юрія.

За жертву щиро дякуємо, а ювілятам бажаємо ще багато милих літ прожити.

Приявний

Дейзленд, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. БРОНИСЛАВА ГАРМІДЕРА

бл. п. Бронислав Гармідер

В „Українських Вістях" ч. 19 з 7 травня був надрукований допис про бл. п. Бронислава Гармідера. Через недогляд в заголовку була названа місцевість Равнд Гилл. Похорон відбувся в Дейзленд.

Похорон бл. п. Онофрія Ковальчука в Йорктоні, Саск.

У вівторок, 28 січня 1969 р., відбувся в парафіяльній церкві в Йорктоні похоров бл. п. Онофрія Ковальчука, що коротко перед тим помер у йорктонському шпиталі, проживши 75 років.

Похорон відслужив о. М. Кучмяк ЧНІ. Тлінні останки покійного зложено на місцевому цвинтарі.

Покійний приїхав до Канади з села Тязів, пов. Станиславів, Західна Україна. Одружився в 1924 р. з Настею з роду Линюків. Після вінчання молода пара осіла на фармі в околиці Тязів, пошта Рама, Еаск. Покійний фармував протягом 30 років. Попри свою господарку мав час й на свої релігійні обов'язки. Був він добрим й вірним парафіянином церкви св. Димитрія. П-во Ковальчук мали двоє дітей — сина та дочку. Син одружився в родині Бартків, а дочка вийшла заміж за Василя Скінку, який вчителює в Канорі.

бл. п. Онофрій Ковальчук

В родині Ковальчуків був один брат і три сестри. Брат помер перед 8-и роками, одна сестра живе в Бюкенан, Саск., а друга в Нортґейт, Онтеріо, а третя живе в Україні. Покійний Онуфрій фармував до 1954 р., коли перейшов жити на відпочинок до Йорктону, а фарму передав синові.

Оплакують покійного дружина Настя, дочка Ганка, 8 внуків та 3 сестри. Покійний цікавився також суспільно-громадськими справами та був через довгі роки передплатником „Українських Вістей".

1 листопада 1969 р. відбулося в церкві св. Димитрія в Тязеві поминальне богослуження по покійному Онуфрієві. Заупокійну Службу Божу відслужив о. К. Кухарек з Рами. Після Служби Божої відбувся в Народному Домі поминальний обід.

Незабаром, після поминального богослуження по бл. п. Онуфрієві, бо 24 грудня 1969 р., помер і його син, Василь, проживши всього 44 роки.

Покійний осиротив дружину та п'ятеро дітей. Покійного Василя всі дуже шанували й любили. То видно було на похороні, на якому було дуже багато людей. Бл. п. Василь був фінансовим секретарем парафії св. Димитрія, канцлером муніципалу, фінансовим секретарем Народного Дому та секретарем пулу в Рамі. Люди шанували його за його чесність, правдомовність та працьовитість. Його нагла смерть була прикрим ударом не лиш для його родини, але й усіх, що його знали. Покійного похоронено на цвинтарі в Канорі.

З нагоди похоронів передано 10.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійній вічна пам'ять.

подав М. Якимишин

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад ветеринарних лікі вв Едмонтоні
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.

Едмонтон, Алта – Давсон Крік, Бр. К.

ПОХОРОН БЛ. П. КАТЕРИНИ БРОДОВОЇ

бл. п. Катерина Бродова

По довгій недузі упокоїлася в Бозі в Едмонтонському шпиталі бл. п. Катерина Бродова.

Покійна прибула до Канади малою дівчиною з родичами з Західної України. В Канаді вони осілись на фармі в Мілрофд, Саск. Тут вона познайомилась з Василем Бродовим, за якого вона згодом вийшла заміж. Після вінчання вони виїхали до Алберти й осіли в місцевости Бонанза.

Вони працювали дуже тяжко, але доробилися гарного майна. Господарство Бродових було найкраще в околиці. На його подвір'ю пишалася гарна, двоповерхова хата та багато чепурних господарських будинків. Все виглядало радше на мале місточко, як на фармарську господарку. Всі українці в околиці були горді, що мають такого гарного представника між фармерами в Канаді.

Та гарне пожиття тривало недовго, бо покійний згинув трагічною смертю в вантажному авті (троці) й покійна залишилася вдовою. Велику господарку покійна провадила дуже добре при помочі молодших синів. Діти підростали й дружилися й відходили на свої господарства. Біля покійної залишився лиш наймолодший син. Та і ним вона недовго тішилася, бо й він, перед двома роками, загинув, як його батько, трагічною смертю в вантажному авті й вона залишилася знову сама. Коротко після смерти сина вона залишила фармарку.

Покійна походила з доброї християнської родини й була дуже релігійна. Один її брат (о. Середа) був священиком в ЗДА. Для покійної Катерини було дуже прикро, що близько в околиці не було української церкви, бо там жило небагато українців. Покійна запрошувала нераз священика до своєї хати й повідомляла всіх українців в околиці. Після Служби Божої вона гостила всіх приявних на Службі Божій обідом.

Останні роки покійна проживала у своїх дочок в Ґрімшав та Едмонтоні, де й померла.

Родина покійної дуже боліла над тим, що в Давсон Крік, де її похоронено, не було українського священика й не було часу запросити його з іншої місцевости. Покійну хоронив місцевий римо-католицький священик о. МекМеген.

Похорон покійної зачався панахидою, що її відправив о. МекМеген в каплиці похоронного заведення ц четвер, 18 грудня. Заупокійну св. Літургію й похорон відслужив о. МекМеген в п'ятницю, 19 грудня в місцевій римо-католицькій церкві. Тлінні останки покійної зложено на місцевому цвинтарі в Давсон Крік.

Покійна залишила в смутку двох синів: Якова й Володимира та 5 дочок: Анну, Розалію, Марію, Евгенію та Галину, а окрім того 20 внуків та 5 правнуків. Окрім родини, покійну оплкають всі її знайомі, приятелі та колишні сусіди, які покійну шанували й любили як добру господидню та добру християнку, що гарно виховала своїх дітей. То було найкраще видно на її похороні, на який прибуло дуже багато людей.

Покійна була довголітньою передплатницею „Українських вістей" та „Світла".

З нагоди похорону родина покійної склала 25.00 дол. на „Українські вісті".

За жертву щиро дякуємо, а покійній Катерині вічна пам'ять. — Спи, дорогенька мамо й бабцю, вічним сном. Ми вас не забудемо, доки будемо жити. Нехай канадська земля буде вам легкою.

Родина

Вінрайт, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. ЙОСИФА ГАВРИЛЮКА

бл. п. Йосиф Гаврилюк

В понеділок, 19 січня, упокоївся в Бозі бл. п. Йосиф Гаврилюк, по довгій та важкій недузі.

Покійний прийшов на світ в селі Вехнівка, коло Сокаля, Західна Україна, 19 березня 1896 р. До Канади приїхав 1927 р. й осів у Норт Батлфорд, Саск. Тут дістав працю в залізничій компанії Сі-Ен-Ар й його перенесли на працю до Вінрайт, Алебрта, де він працював до 1961 р., коли перейшов на пенсію. Після того фармував до 1964 р. Того року був спаралізований і вже не прийшов уповні до себе, аж до своєї смерти.

Покійного оплакує його дружина та діти його дружини, 3 сестри в Польщі, кузини в Норт Батлфорд та всі його приятелі й знайомі.

Тлінні останки покійного зложено на місцевому кладовищі. Покійний Йосиф був довголітним передплатником „Українських Вістей".

З нагоди похорону дружина покійного передала 7.50 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуєм, а покійному вічна пам'ять.

Норт Батлфорд, Саск.

В 1-ШУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ БЛ. П. КАТЕРИНИ ДЕМЧУК

бл. п. Катерина Демчук

В першу річницю смерти нашої найдорожчої й незабутньої деружини матері й бабуні бл. п. Катерини Демчук відправиться в суботу, 30 травня в 9-ій год. ранку в церкві Всіх Святих в Норт Батлфорд, Саск.

Служба Божа й Панахида за упокій душі покійної.

Просимо приятелів і знайомих про участь та молитви.

А. Демчук, муж; сини, дочки й родина

ДРУКАРНЯ
„УКРАЇНСЬКИХ ВІСТЕЙ"
ВИКОНУЄ:
- фірмові коверти
- фірмові листи
- афіші, летючки
- візитівки, білети
- книжки
- базарові квитки
- брошури
- весільні запрошення

УКРАЇНСЬКЕ ВИСИЛКОВЕ БЮРО
ВИСИЛАЄ РІЗНОРОДНІ ПОСИЛКИ
ДО СССР ВАГОЮ ДО 44 ФУНТІВ.
МАЄМО НА СКЛАДІ:
хустки, светри, матеряли на убрання, суконки, шкіру на чоботи, черевики, подвійну всипу на перини.
ВИСИЛАЄМО ГРОШІ БЕЗ ЖОДНОЇ
ОПЛАТИ, ДОЛЯРОВІ СЕРТИФІКАТИ ЗДА
Приймаємо замовлення на мешкання — повна ґарантія.
Про дальші інформації прошу писати до:
KOSMOS EXPORT - IMPORT
332 Fillmore Avenue
Buffalo, N.Y. 14206
Ph.: 856-2674
П. Остапчук - керівник

НЕСПОДІВАНКА:

Неперевершена якість знаменитої віскі.
Дуже добра на смак.
Незвичайно приступна ціна.
Зробіть для себе несподіванку.
Сьогодні увечорі.
The easy whisky.

РІЧНІ ЗБОРИ II ВІДДІЛУ ЛУКЖ КАТЕДРАЛЬНОЇ ПАРАФІЇ СВ. Йосафата. — Зліва направо в першому ряді п-і: М. Хаба, А. Костюк, М. Поренчук, О. Саварин, В. Байрак, о. митрат В. Лаба, Преосвященний Ніл, о. Ю. Ковальський, о. П. Шиндюк, Т. Шеремата, Л. Осташевська, М. Слобода; у другому ряді: А. Костів, С. Дохняк, Н. Цинцар, О. Стельмах, С. Кузик, Л. Андріїв, Є. Савчин, М. Пилипа, Д. Ґулька, М. Купновицька, С. Брода, М. Дембіцька, М. Дик; у третому ряді: О. Крокош, А. Якимишин, Є. Семенюк, Л. Гавриш, О. Фірманюк, Г. Савчин, Г. Боднар, А. Федина, А. Байрак, С. Чижовська, Ґ. Маланчук, Р. Костюк, К. Ґіль, М. Бурак, І. Снятинчук; у четвертому ряді: П. Дедів, К. Гаврилечко, Й. Кулеса, П. Іванець, А. Кулеба, М. Прокопів, З. Прийма, Н. Салук, С. Амбровз, Є. Петрик, Є. Галущак, А. Ковальчук, Д. Пижик.

Фотостудія: "Академія"

ДРУГИЙ КАТЕДРАЛЬНИЙ ВІДДІЛ ЛУКЖ В ЕДМОНТОНІ ВИБИРАЄ НОВУ УПРАВУ

(Ґ.Б.) Управу II відділу ЛУКЖ (Добра воля) катедральної парафії вибрано на цей рік у такому складі: Віра Байрак — голова, Оля Саварин — попередня голова; заступниці голови — Анна Костюк і Марія Поренчук; секретар — Анна Цимбаліста; скарбничка — Текля Шеремата; член управи — Лелія Осташевська; культурно-освітній комітет — Стефанія Брода (голова), Парася Іванець, Патрикія Дедів, Емілія Саґанська; комітет імпрез — Ґеня Савчин (голова), Анна Федина, Стефанія Петрик, Дона Пизик, Марія Прокопів; пресові кореспондентки — Ґеня Боднар і Марія Дембіцька; видавання місячного обіжника — Розалія Костюк і Марія Дембіцька; організаційні справи — Ольга Стельмах; відвідини хворих — Александра Ковальчук; дитячий садок — Кикелія Гаврилечко; комітет бінґа — Марія Пилипа, Йосифа Кулеса, Діяна Ґулька; телефонних повідомлень — Надія Салук і Софія Кузик; завідування українськими танками — Анна Федина; комітет суспільної опіки — Анна Байрак і Леся Гавриш; контрольна комісія — Зоня Прийма (голова), Стефанія Чижовська, Анна Якимишин; продаж куховарських книжок — Йосифа Кулеса.

Віра БАЙРАК
голова II катедрального відділу ЛУКЖ

Загальні річні збори відділу відбулися в понеділок, 11 травня, після спільної вечері, в залі „Сі-Ен Товер", при участі 49 членкинь.

Почесними гістьми були Преосвященний Владика Ніл, о. митрат В. Лаба, о. Ю. Ковальський, катедральний парох, тимчасовий духовний асистент відділу о. П. Шиндюк, заступниця голови єпархіяльної управи ЛУКЖ п-і М. Слобода та голова першого відділу „Доброї волі" п-і М. Хаба.

Рік праці:

Про минулорічну діяльність відділу звітували пані: голова Віра Байрак; скарбничка Текля Шеремата, за культурно-освітній комітет Марія Поренчук; за комітет дитячого садка — Надія Салук; за комітет суспільної опіки — Анна Байрак; за шпитальний комітет — Кекилія Гаврилечко; за пресових референток — Марія Дембіцька; за комітет бінґа — Текля Шеремата; за комітет імпрез — Розалія Костюк; за телефонічний комітет — Марія Пилипа; за комітет народніх танків — Анна Федина та за контрольну комісію — Софія Кузик.

В минулому діловому році відділ мав 5,155.24 дол. прибутків і 4,597.01 витрат. На різні добрі цілі передано 3,155.00 дол. З того заплачено одну релігійну радіопередачу Централі Українців Католиків (30 дол.), жертвовано 50 дол. з нагоди ювілею Владики Ніла; 300,00 дол. на будівельний фонд катедральної парафії; 100.00 дол на вдержання катедральної церкви; 100.00 дол. на літню оселю для потребуючих дітей; 2,400.00 дол. на спеціяльний фонд катедральної парафії; 50.00 дол. на катедральну українську школу; 75.00 дол. дар для о. В. Волошина; 50.00 до Югославії для потребуючих дітей на молоко.

До катедральної резиденції куплено кришталеві склянки, а до катедральної кухні, візок до обслуговування.

Зібрано добрі вживані речі й вислано їх до Бразилії і до Арґентини. Пересилка коштувала 206.15 дол.

Відділ співпрацював з організаціями катедральної парафії, беручи участь у приготуванні парафіяльного "свяченого" просфори й святочного обіду з нагоди храмового празника.

Членкині відділу приготовили рівнож обід з нагоди свячень о. І. Кратка та обід після маніфестації в Яінсмен Філдгавс. Приготовано снідання для дітей після першого св. Причастя та для молоді з нагоди свята патрона УКЮ. Членкині відділу взяли участь враз із товариством мужчин катедральної парафії в "барбекю" на єпархіяльній оселі над озером Вобман. Відділ зорганізував успішний весняний чай, получений з надзвичайно успішним контестом писанок. Членкині відділу помагали приготовити пращальну вечерю на пошану о. В. Волошина.

В рямцях культурно-освітної ділянки відділ влаштував панель на тему: „Як задержати нашу молодь при Церкві й народі?" та доповідь про "Тисячріччя княгині Ольги — володарки України". Членкиня відділу навчила дівчат великодних гаґілок, з якими вони виступили на свяченому катедральної парафії.

Влаштовано курс вишивання та курс писання української традиційної писанки.

Стараннями відділу ведено дитячий садок, до якого ходило 22 дітей. Відділ запланував програму для садка, закупив книжки та забавки для дітей. На курсі українських танків, що відбувався за стараннями відділу, було 70 учасників.

Учителями були члени ансамблю „Шумка": п-а Діяна Крайчі й п. Ґорден Ґордій.

Постійну радіопрограму ЛУКЖ веде Марія Дитиняк, член II відділу. В радіо була м.ін. доповідь Ольги Саварин про Великдень.

У своїм звіті голова відділу Віра Байрак сказала, що її праця була мала, а зате була праця членкинь дуже велика. Вона займалася справами допомоги потребуючим, а саме зібрано нові речі на передріздвяний базар для умово хворих у шпиталі ім. Олівера. Як голова відділу вона наливала чай на кожній імпрезі та виступала на телевізійній станції з приводу конкурсу писання писанок. Телефонічних розмов в справах відділу було прибл. 1,300 Голова висилала місячні обіжники та брала участь в єпархіяльних зборах.

Ольга Саварин, яка вела загальні збори, сказала, що голова відділу Віра Байрак має п'ятеро дітей і дуже легко могла б відмовитися від праці у відділі, але вона має добру волю й охоту працювати в організації й так собі укладає свої обов'язки, що може сповняти добре обов'язки голови.

Голова відділу вручила дарунок Теклі Шереметі за її щиру й віддану працю для відділу.

Привітальне слово сказали: Преосв. Кир Ніл, о. митрат В. Лаба, о. Ю. Ковальський, о. П. Шиндюк, п-і М. Слобода (представниця єпархіяльної управи ЛУКЖ) і п-і М. Хаба (голова першого відділу „Доброї волі").

О. митрат В. Лаба у своїй промові побажав відділові зросту та членів та дальших успіхів у праці. Катедральний парох о. Ю. Ковальський висловив признання за дотеперішню працю й побажав багато ідейного запалу до праці, яка певно увінчається бажаними успіхами. П-і М. Слобода, від імені єпархіяльної управи, висловила признання за працю для Церкви та парафії. П-і М. Хаба дякувала за гарну співпрацю з першим відділом „Доброї волі" та бажала успіхів на будуче. Преосв. Владика Ніл висловив признання управі і членам відділу за їхню працю та поблагословив задуми відділу на будуче. „Ваші збори — сказав Преосв. Владика — тривають три години, але ваша праця тріває цілий рік і ви можете похвалитися гарними жнивами. Ми тішимося вашими здобутками й ждемо на ваші будучі осяги. Ваш о. парох тішиться, що ви зробили багато для вашої парафії. Я бажаю вам, щоб ваші бажання й задуми здійснилися!"

О. П. Шиндюк, як новий духовний асистент, висловив надію, що співпраця між ним та відділом уложиться якнайкраще. Він доложить усіх старань, щоб вона була вповні успішною.

П-і Ґеня Боднар передала дарунок п-і Наді Цинцар, яка вклала дуже багато труду й праці в підготовку різних імпрез відділу. Зокрема їй належиться признання за статті до „Українських Вістей" у зв'язку з конкурсом на українську традиційну писанку, що її влаштував відділ. Успіх конкурсу певно є у великій мірі заслугою п-і Наді Цинцар, яка посвятила для тої справи дуже багато труду й часу.

Номінаційна комісія в складі: Стефанія Брода, Марія Поренчук, Йосифа Кулеса, Марія Дембіцька і Діяна Ґулька предклали лісту запропонованих членів управи, які приявні членкині прийняли оплесками.

Пізним вечором закінчилися ті наскрізь ділові, а одночасно й милі збори, бо всі членкині розходилися домів із почуттям добре сповнених обов'язків у їхній організації.

Шестий збірковий листок

НА ФОНД В. СТЕФАНИКА

Дальші пожертви на англомовне видання новель В. Стефаника такі:

250.00 дол. — Читальня „Просвіти" у Вінніпеґу (друга рата); **100.00 дол.** — Філія УНО в Едмонтоні; **30.00 дол.** — „Ґейтвей Паблішінг Ко., Едмонтон; **25.00 дол.** — Головна управа Взаємної Помочі, Вінніпеґ, і д-р Д. Тодосійчук, Ст. Аґатте; **20. дол.** — С. і І. Порайко, Едмонтон (разом 100 дол.); **10.00 дол.** — С. П. Васільки, Шол Лейк, Г. Винничук, Ню Кестл, і І. Фодчук, Саскатун; **6.20 дол.** — д-р М. Яремко; **5.00 дол.** — С. Караш, Даймонд Сіті, Л. Марголін, І. П. Світик, Калґарі, і А. Ґосподин, Вінніпеґ; **3.00 дол.** — Марія Баран, Венлав; **1.00 дол.** — Н. Горішний (разом 31.00 дол.).

Дальша збірка Софії Темницької з Ню Арку, ЗДА: 40.00 дол. — д-р Тарас Шеґедин; **25.00 дол.** — Мирон Литвин і д-р Богдан Олесницький; **20.00 дол.** — д-р П. Богданський, Іван Луків і Богдан Рибак; **15.00 дол.** — д-р Анна Хоркава; **10.00 дол** — Ярослав Гайвас, Люба Ґалібей, Василь Гнатів, Анна Дубас, д-р Роман Кисілевський, Люба Коленська, Оксана Ліщинська, Михайло Миськів, Мирон Стебельський, д-р Юрій Стефанківський, Омелян Суховерський, інж. Іван Турянський, інж. Нестор Ходновський і Ярослав Яворський — разом **305.00 дол.,** а разом з попередньою збіркою **695.00 дол.**

Збірка І. Калмука, Вайтстон, ЗДА: 25.00 дол. — Володимир Венґер і Гр. Боєчко; **10.00 дол.** — М. Крук і В. Різник, разом **70.00 дол.**

Водночас з приємністю повідомляємо, що англомовне видання творів В. Стефаника друкуватиме поважне канадське видавництво „МкКлелленд енд Стюардт Лтд.", Торонто. Всіх, що закінчили збірку, просимо надіслати гроші, всі, що хочуть підвищити свої жертви, просимо прислати їх до кінця червня ц.р.

Шановні приятелі! Наша мрія сповнилася завдяки Вашій жертвеності і праці. Ми разом збудували тривалий пам'ятник пам'яті Василя Стефаника у 100-річчя його народин. Честь і слава Вам усім!

За Головний Комітет:
Т. Кобзей, голова; **д-р Б. Мартинович,** заступник голови, і **М. Воробець,** секретар.

Збірка на українців у Югославії

До збіркового осередку єпархіяльної управи Братства Українців Католиків у Едмонтоні, що, з доручення Преосв. Владики Кир Ніла, переводить збіркову акцію в Едмонтонській єпархії, вплинули досі такі жертви:

ГРОШІ ЖЕРТВУВАЛИ:

$10.00 — о. М. Оленчук, Вайтло, Алберта; Олена Пшик, Гадсон Бей, Саск.; $5.00 — Н.Н., д-р В. Байрак, Едмонтон; 3.00 — П. Бідулька, Сматс, Саск.; $2.00 — Зузак Мойсей, Голден, Алберта.

Всім жертводавцям сердечно подяку складає управа БУК Едмонтонської єпархії.

Гроші та жертви просимо слати на адресу:

REV. M. SOPULAK
c/o UKRAINIAN NEWS
10967 - 97 Street
EDMONTON 17, Alberta

«Аполлон-14»

Агенція для міжпланетних польотів відклала політ судна «Аполлон-14» до Місяця із 1 жовтня до 3 грудня або й пізніше, щоб забезпечити астронавтів від можливих нещасливих випадків.

„ДЕНЬ МАТЕРІ" В ДИТЯЧОМУ САДОЧКУ

ПРИ ЦЕРКВІ СВ. ЮРІЯ ПОБІДОНОСЦЯ В ЕДМОНТОНІ

В неділю, 17 травня в парафіяльній залі церкви св. Юрія зібралися батьки і родичі малят із дитячого садочка, що під проводом своєї виховниці п-і С. Тарнавської влаштували скромний, але щирий, як дитяче невинне серце, виступ на пошану матері.

Збірними деклямаціями, віршами і піснями виповнена була перша частина того вдалого виступу малят. „Нині твоє свято,/ Моя люба мати,/ Щож тобі сказати?/ Що тобі бажати?/ Ти мене, кохана,/ Привела на світ,/ Ти мене кормила й стерегла як цвіт./ Ти і не питала:/ Нагорода де?/ Ти лише казала:/ Хай в добрі росте!" — Цими рядками вірша схоплена сама ідея виступу дітей: вдячною любов'ю дитини винагородити жертвенну матерню любов. Глибокозворушливими були ці вияви любови дітей до тої, що „мов ангел з неба стереже, прибере, нагодує й поцілує".

На закінчення першої частини виступу, маленька представниця дітей деклямувала: „О, прийми від нас ті квіти,/ Це ж твоє сьогодні свято!/ Квіти скроплені росою/ Скажуть теж тобі багато./ Квіти краще все розкажуть,/ Ніж дитяча наша мова,/ В надмірі любови, щастя/ Ми не знайдем кращого слова:/ Щастям нашим будь щаслива,/ Бережи, навчай нас жити,/ Щоб могли ми, щоб уміли/ Все народові служити."

Другою частиною дітого виступу була сценка «Ангел на землі». Брали у сцені участь: Ліда Стефанів в ролі матері; Орест Фіялка, Ганнуся Градюк і Юля Варава в ролі дітей; Ромко Родинюк в ролі стрільця; Віра Дацків в ролі зайчихи-матері; Марчик Залуцький в ролі зайчика і Андрійко Думанський в ролі вовка.

На закінчення свого виступу діти підійшли до своїх матерей та вручили їм живу квітку, складаючи при цьому побажання та щирий поцілунок. Всі приявні заспівали приявним матерям многоліттєвіє. В доказ вдячности за жертвенну працю, своїй пані виховниці, діти піднесли китицю живих квітів.

При чайку та живій розмові, приявні провели гарно час, підкреслюючи значення виховної праці, яку веде наш парафіяльний садочок.

В біжучому шкільному році в святоюрівському садочку навчались малята: Таня Байрак, Зеня Богач, Юля Варава, Ганнуся Градюк, Віра Дацків, Андрійко Думанський, Маріянна Думанська, Лариса Залуцька, Марчик Залуцький, Володимир Качмар, Віра Пастушенко, Христя Пастушенко, Андрійко Пристаєцький Ромко Родинюк, Ліда Стефанів, Лариса Салижан, Ліда Тодорук, Орест Фіялка і Лорі Ша.

Дай Боже, щоб праця нашого садочка і в майбутньому вінчалася неменшими успіхами, як дотепер.

о. В. Т.

ДИТЯЧИЙ САДОЧОК ПРИ ЦЕРКВІ СВ. ЮРІЯ ПОБІДОНОСЦЯ

Поїдьте назад на Україну і покажіть їм, що ви осягнули в Канаді.

Ви можете бути горді з багато дечого. Так заберіть це все на Україну через Москву і трошки їм похваліться. Ми все для вас полагодимо. Air Canada. Так. Для всіх вас!

Наші квитки ніколи ще не були дешевші. Особливо квитки для споріднених груп, які уможливлюють групам з 25, 40 або 80 осіб подорожувати літаком дешевше, ніж будь-коли досі.

Ви можете „летіти тепер — платити потім". Проте, коли ви бажаєте їхати, — ми все зробимо для вас вигідніше. Як? Їдьте! Літунською лінією, яка полагодить все кожного дня тижня. Air Canada. Ваш подорожній агент може вам допомогти у всіх деталях. Якщо ви самі не маєте можливости полетіти, поінформуйтеся, як за допомогою пляну „передплачених квитків" Air Canada ви можете вможливити вашій сім'ї або приятелям приїхати до вас.

З Монреалу до Києва — $411*
З Торонта до Києва — $452*
З Вінніпеґу до Києва — $480*
З Калґари до Києва — $520*

*Квитки на 29-45 денну економну прогулянку. (Важні під час відповідного періоду).

AIR CANADA

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

ROYALITE

Направа авт і троків — Перевірка моторів
Продаж високоякісної газоліни та оливи до авт.

Artic Service Station Ltd.

12608 Fort Road Edmonton, Alta. Ph. 476-2212

Власник і керівник: Маріян Страшок

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.

Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.

Phone: 422-6669.

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP

10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844

Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

УВАГА

БІНГО

КОЖНОЇ НЕДІЛІ

В 7:30 ВЕЧОРА У
SPORTEX
EXHIBITION GROUNDS

БІНГО

Щопонеділка о 8-ій год. веч. в залі парафії св. Володимира 12726 - 119 вул.

Вступ 1.00 дол. — 3 картки
Джекпот — $50.00.

Дарунки для рідних в Україну

висилає до ваги 44 фунти

VEGA

UNIVERSAL STORE
10343 - 97 St., Edmonton

Велика обнижка цін!

ІЗРАЇЛЬ МАЄ СВОЇ РАКЕТНІ БОМБИ

З нагоди 22-ої річниці своєї незалежности Ізраїль показав уперше свої ракетні бомби, що їх вистрілюють з підводних суден. Ізраїльська ракетна бомба «Габріел» знищила єгипетське воєнне судно.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Dental Lab.
BARRY BUILDING
10128 — 103 St.,
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

BURTON DENTAL
Laboratories
Certified Dental Mechanics
1½ Bl. North of Woodward's
10279 — 101 Street
EDMONTON ALTA

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — — Припасовує окуляри

Річна передплата "УВ" – тільки $5.00

EATON'S
HEARING AID CENTRE

- Комплетна перевірка слуху апаратом
- Дуже доброї якости інструменти по низькій ціні

Для докладної перевірки Вашого слуху зробіть вчасно домовлення з авдіометристом Ітона.

Слухова клініка: травень: понеділок, 25 — Ст. Пол; вівторок, 26 — Ллойдмінстер; середа, 27 — Верміліон; четвер, 28 — Вегревил.

ТЕЛ.: 424-0181

Ітона центр для слухових апаратів на першій підлозі.
Member of the Alberta Hearing Aid Dealers Association

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Василь Павлюк
член Королівської Колегії Хірургів
F.R.C.S.(C) — F.A.C.S.
хірург-спеціяліст
203, Strathcona Medical Dental Bldg.,
8225 - 105 St., Edmonton
Тел. офісу: 439-4321
дому: 466-5033

Д-р Н. Д. Голубіцький
Відновив лікарську практику
при
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543

КОЛ. В'ЯЗЕНЬ

Студент ванкуверського університету 22-річний В. Лейтгед повернувся з совєтської тюрми, після відбуття дворічної кари. Лейтгед дістав був три роки тюрми за ввіз наркотик (гашиш) до СССР. Він відбув 9 місяців кари в тюрмі в Ташкенті, а 15 місяців в карному таборі праці. Рік кари йому подарували.

УСМІХНІТЬСЯ

— Скажіть, чи буде надруковано мені вірш "Думка"?
— Ні.
— Чому ж?
Тому, що в ньому немає жодної думки!

* * *

"Кам'яний гість". Сів і не йде.

SPECIAL!
ВСІ ВЛАСНИКИ АВТ

Дайте ваше авто помалювати зі споду таром. Тепер найнижча ціна в цілій Канаді. Від 20 років у бизнесі.

Edmonton Undercoating & Auto Body Shop
9633 - 102 Ave. Edmonton
Tel.: 422-7784 — — Home: 466-4371

ПОШУКУЮТЬ

14122 — СКРЕМЕТУ МИХАЙЛА, народженого 29 жовтня 1923 року у Винниках біля Львова, який до 1950 року був у Ветнамі, як вояк Французького Чужинецького Легіону, а після цього правдоподібно поселився в Канаді — пошукує мати Юлія Скремета, яка проживає в ЗДА.

14123 -- ДРУЛЯКА ЮРКА з міста Обертин, пов. Городенка, який в 1936 (мабуть) році виїхав до Канади — пошукує братанич Степан Друляк, який живе тепер в Західній Німеччині.

Коли звертаєтеся до нас за адресами пошукуючих, просимо подати число нашого оголошення та залучити пожертву на витрати звязані із веденням розшуків. Наша адреса:

**Ukrainian Canadian Welfare Service
456 Main Street,
Winnipeg 2, Man.**

УСМІХНІТЬСЯ

— У вас є діти?
— Так чотири дочки.
— Живуть з вами?
— Ні, ще не всі вийшли заміж.

RIVER VIEW HOTEL
Свіжо відновлений
НИЗЬКІ ЦІНИ —
центрально положений
10136 - 95 Ст., Едмонтон
Тел.: 422-8665

Дружина рибалки з Гонг Конг везе своєму чоловікові полуденок на море, де він ловить рибу. З нею двоє її дітей.

АКАДЕМІЯ В ЧЕСТЬ ГЕРОЇВ

Заходом едмонтонського відділу Комітету Українців Канади відбудеться в неділю, 31 травня академія в честь отамана С. Петлюри, полк. Е. Коновальця та генерала Т. Шухевича-Чупринки.

Академію попередять панахиди: в год. 11:45 перед пол. в українській греко-православній катедрі св. Івана та в год. 1:00-ій пополудні в катедральній церкві св. Йосафата. В год. 2:30 буде зложено вінок перед пам'ятником невідомого вояка (Сенотафом).

В програмі академії, що відбудеться в год. 7:30 вечора в залі УНО при 10620 98 вул., виступлять хор УНД-ому „Думка", хор ОЖ ЛВУ „Верховина" та хор „Дніпро".

Окрім того в програмі є деклямації та інсценізація.

Святочну доповідь виголосить д-р М. Небелюк із Саскатуну.

Управа відділу КУК та аранжери академії сердечно запрошують всіх українців Едмонтону та околиці взяти участь в тій святочній академії.

Збірка давніх друків та пам'яткових речей

Архівно-музейна збірка є неначе зеркалом, даного народу, що перед світом показує його культурне обличчя. Тому кожний нарід старається мати якнайбільше того роду збірок. Таку збірку започаткували й ми. Книги та речі, які сьогодні може, здається, не мають ніякої вартости ні значення, за 50 чи сто років будуть свідоцтвом наших культурних здобутків та осягів перед чужими. Вони допоможуть й нашим прийдешнім молодим поколінням обстоювати приналежність до свого народу, не цуратися його, а бути гордим на його культурні здобутки.

Допоможіть й ви присилкою книг, журналів, газет та друків, що може у вас лежать десь в куті без значення. Ми їх включимо в нашу збірку, а ваші імена будуть записані між фундаторами нашої збірки й їх з пошаною будуть відчитувати відвідувачі будучого архіву-музею.

Присилайте всякі друки та речі, що можуть збільшити нашу збірку.

Подаємо 20-тий список осіб, що передали свої матеріяли:

1.: п. Микола СЕРЕДА, Кемровз, Алта (другий раз) Образ в'їзд Б. Хмельницького до Києва, рами різбив піонер Олекса Бережанський коло Мондер.

2.: п-і Анна ДЯКІВ, Ванкувер, Бр. К. — Цінні книги, календарі та журнали;

3.: п. Василь ЛАНЮК, Ґлендон, Алта — давні календарі;

4.: п-і Стефанія ВЕРНЮК Рийкрофт, Алта — Вартісні книги, календарі та журнали;

5.: п-і Галина ПРОКОПЧУК, Едмонтон — (другий раз) Чабан (вівчар) фігурка різблена з дерева, село Новоставці, пов. Радехів, Україна;

6.: п. Дмитро ГУДЗОВАТИЙ, Едмонтон — Церковні і світські книги, календарі, журнали та часописи.

Жертводавцям наша щира подяка.

Телефонуйте: 424-6905
Пишіть:
**Н. YOPYK
10231 - 98 St.,
EDMONTON 15, ALBERTA**

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і приспішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Біо-Дуне) яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Біо-Дуне можна мати як масть і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дрогсторах. Будете задоволені або звернуть вам гроші.

Допомога катедр. парафії

З катедральної парафії св. Йосафата в Едмонтоні на руки Преосвященнішого Владики Гавриїла Букатка на допомогу українцям у Югославії вислали: по $100 — Андрій Майк і о. Юрій Ковальський; $50 — II відділ «Доброї волі»; по $25 — Дмитро Шульган і Оля Стельмах; $20—о. Юрій Малий; по $10 — Маруся Пастушенко, Анна Бумбак, Ольга Саварин, Іван Писик, Василь Лазовський, Григорій Ґаліна, Лена Проскурняк; по $5 — Ірина Святиньчук, Олександра Ковальчук, Текля Шеремета, Патрикія Дєдів, Катерина Смолик, Параскевія Сивенька, Анна Багриновська, Катерина Якимишин, Теодор Шутяк; $1 Павлина Смульська. Разом: $436.

Через управу БУК в Едмонтоні вислано — $525 (імена жертводавців уже подано в «УВістях»).

Всього разом досі катедра св. Йосафата жертвувала: $961.

УСМІХНІТЬСЯ

— Мати в дома?
— Нема.
— А татко?
— Татко теж сховався.

AARON DENTURE CLINIC
Затверджений дентистичний механік
10816 - 82 Аве.,
Полудневий Едмонтон
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

Продаємо нові сталеві рури
Маємо тільки короткі.
Фунт 6 центів.
Платимо найвищі ціни за старі речі з міді, бронзу, радіатори, батерії ітд.
Маємо великий вибір різних решток товарів, включаючи ремісничі інструменти, коци, тенти на воду ітд. по низькій ціні.
Щадіть гроші, купуючи у
DAVIS
Enterprises (Alberta)
Division of
Davis Industries Ltd.
Phone: 455-2177
11404 - 143 St.,
EDMONTON, Alta.

"Соняшна Каліфорнія"

Їдучи до Соняшної Каліфорнії, не забудьте відвідати український

"BON DORME MOTEL"

731 NINTH ST., CRESCENT CITY,
CALIFORNIA 95531, U.S.A.

Добре місце відпочити — чисте, тепле, спокійне.

Безплатна телевізія, кава чи чай.
ЦІНИ ПОМІРКОВАНІ
Господарі гостинні і привітні
Принесіть це оголошення, дістанете ще 10% опусту

Власники: Ангела і Леонід РОМАНЮки

Фестиваль українського танку

Український танцювальний ансамбль „Веселка" при молодечій організації МУНО виступить на фестивалі українського танку з понад 150 молодими танцюристами зі школи українських народних танків при філії УНО в Едмонтоні під керівництвом Мирослава Куця.

Фестиваль відбудеться в неділю, 24 травня в год. 2:30 пополудні в авдиторії школи Вікторія Гай.

Гроші для українців в Югославії збираємо ще до кінця ТРАВНЯ

Зібрані досі в ЗДА та Канаді одяги й взуття заспокоїли найконечніші потреби потерпілих від землетрусу українців у Югославії. До того уряд Югославії вже не звільняє від митних оплат посилок з одягом й взуттям. Тому вже більше не збираємо одягів та взуття.

Зате ще дальше потрібна грошова допомога для відбудови церков та культурних осередків, на які уряд допомоги не дає. Тому просимо українське громадянство складати ще й дальше грошові пожертви на цю ціль. Гроші на цю ціль збираємо ще до кінця травня.

Гроші просимо слати, як і досі, на адресу о. д-р М. Сопуляка, "Українські Вісті" в Едмонтоні.

Посвідки, важні для прибуткового податку, вишлемо всім жертводавцям після закінчення збірки.

Управа Братства Українців Католиків Едмонтонської єпархії

MYRON'S BACKHOE SERVICE

Спеціяліст для закладання септичних збірників (Septic Tanks), водопроводів та каналів. На септичні збірники даємо ґарантію на ціле життя.
Тел.: 799-5527; як нема відповіди дзвоніть на **ч.: 799-5659.**

Адреса на листи:
MYRON'S BACKHOE SERVICE
P.O. Box 30, GIBBONS, Alta.
Власник Мирон Павлечко

Посилаю —— на передплату "Українських Вістей"

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

....

(Подати в англійській мові)

ЗМІНА АДРЕСИ

10 ЦЕНТІВ

Коли змінюєте місце свого перебування, виповніть цю картку, витніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і
стара адреса: ....

....

Ім'я і
нова адреса: ....

....

(Адресу писати по-англійськи)